devrimci
HALKIN YOLU
44
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!
25 EYLÜL 1978 500 kuruş

Sosyalizmin Sarsılmaz Kalesi: Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti

Kendi gücüne güven siyasetinin sonucu

Arnavutluk'un sosyalist ekonomisi, hızlı, dengeli, istikrarlı ve canlı bir şekilde gelişiyor

8.Sayfamızda

Devrimciler Halkın Yolu'nun doğru çizgisinde birleşiyor

Yazısı: 6 Sayfada

Hükümet faşist katillere cesaret veriyor

Faşist katiller güpegündüz Atatürk Eğitim Enstitisü'ne saldırdılar. Okulun öğrencilerinden ve Gültepe ilkokulunda öğretmenlik yapan devrimci Mustafa Yaşar'ı öldürdüler. Ertesi günü Gültepe halkı ve Mustafa Yaşar'ın öğrencileri,öğretmenleri için cenaze töreni düzenlediler. Yürüyüş kolu MHP binasına yakın bir yerden geçerken, faşist çeteler polisin gözü önünde MHP binasından otomatik silahlarla ateş açtılar, bir devrimciyi öldürdüler birçok kişiyi yaraladılar. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir müddet sonra polis yürüyüş koluna saldırdı, yakalayabildiğini gözaltına aldı.

Bu olaylardan sonra Milli Eğitim Bakanı soluk soluğa,öğrencilerinin Mustafa Yaşar'ın cenaze törenine katılmasına göz yumulduğu gerekçesiyle Gültepe İlkokulu yöneticilerine işten el çekterildiğini ve bir daha böylesi şeylerin olmaması için her türlü tedbirin alınacağını açıkladı.

İşte bu kadar olur! CHP hükümeti faşist katillerin istediği her şeyi fazlasıyla yerine getirmiştir

Faşist çetelerin istediği birinci şey: Halka karşı serbestçe katliamlara girişebilmeleri, devrimcileri, yurtseverleri, Marksist-Leninistleri sechestçe öldürebilmeleri ama buna karşılık kendilerine dokunulmamasıdır. Hükümet bunu yerine getirmiştir. Bir devrimciyi öldürmüşler, onun cenaze törenine katılanlara polisin gözü önünde ateş açmışlardır. Onlar ellerini kollarını sallayarak dolaşmakta, cinayet yuvası örgütlerine dokunulmamakta , işkence ve cinayet karargahı olarak çalışmaya devam etmektedir.

Faşist çetelerin istediği ikinci şey: Kendilerine karşı mücadele eden kitlelere müsamaha edilmemesi bu mücadelenin engellenmesidir. Hükümet bunu da layıkıyla yapmaya çalışmaktadır. Faşist cinayetlere sessiz kalmanın, faşist cinayete kurban giden bir devrimcinin cenaze törenine katılmanın bedeli olarak ağır cezalar yağdırılmaktadır.

Peki ne yapılmalıydı? Faşist cinayetler karşısında sessiz mi kalınmalıydı?

Hükümet faşist çeteleri cesaretlendirmek için gerekli herşeyi yapmaya devam edebilir, ama ceza tedbirleriyle, yasaklarla halkın devrimci evlatlarına sahip çıkmasını, faşist diktatörlüğe karşı, faşist çetelere karşı mücadele edilmesini önleyemez.

- AKARYAKIT FIYATINA YAPILAN ZAMLARDAN SONRA SOMER BANK MAMULLERINE % 35 SURPRIZ ZAM YAPILDI.
- TEKEL MADDELERI, ILAÇ VE ISMI AÇIKLANMAYAN BIR ÇOK MADDE ZAM IÇIN SIRADA BEKLIYOR.
- BOYOK FIRMALAR BAZI MALLAR IÇIN KENDILIĞENDEN ZAM YAPTI, BAZI MALLAR IÇIN ISE ZAM ISTENIYOR.
- SON 10 GÜN IÇINDE BÜTÜN ZORUNLU TÜKETIM MADDELERI NINFIYATLARI YÜKSELDI, PAHALILIK TIRMANMAYA DEVAM EDIYOR.
- HÜKÜMET IMF'NIN DEVALOASYON EMRINI YERINE GETIRMEDEN ÖNCE KÜÇÜK DEVALOASYONLAR YAPIYOR.

ZAM DALGASI DEVAM EDİYOR

Akaryakıt zammının fiyatlara sadece yüzde 2'lik bir artış getireceğini açıklayan hükümet sözcüleri şimdi fiyat anarşisinden yakınır görünmektedir. Akaryakıt zammının zorunluluktan doğduğunu başka mallara zam yapılmayacağını duyuran hükümet, Sümerbank mamullerine zam yapmıştır. "Yeni zam olmayacaktır" diye ortaya atılan sözlerden sonra en önemli mallara zam yapılmakta , bir çok mal zam için kuyruğa girmektedir.

Hayat pahalılığı önlenecektir , fetvalarının arkasından çok geçmeden "fiyat anarşisi"ni kabul eder bir hal almaktadırlar. Paranın istikrarının korunacağa açıklamaların arkasından, IMF'nin devalüasyon için verdiği emirler uygulanmaya konulmaktadır. Hatta emirlere o kadar sadık davranılmakta, emperyalist parababalarına şirin görünmek için öyle vazifeşinas davranılmaktadır ki, emperyalistlerin paralarındaki küçük bir dalgalanmadan sonra hiç vakit geçirilmeden Türk parasının değerinde de değişiklik yapılmaktadır.

Peki hükümet yöneticileri çok kısa bir süre sonra açığa çıkacağını bile bile niçin yalan söylemektedir? Veya onlar ekonomik tedbirlerini dayatırken ne sonuç doğuracağını bilmemekte midir?

Hükümetin politikasını çizen gerçekte IMF ve emperyalist mali kuruluşlardır. Neyin yapılacağını,neyin yasaklanacağını onlar belirlemektedir. Onlar işbirlikçi sınıfların, faşist diktatörlüğün yaşaması emperyalistlerin çıkarlarının korunması için ne yapılması gerektiğini beldelerken, hükümet ise onların emirlerini nasıl yutturacağını hangi kılık altında piyasaya süreceğini, halka dayatacağını belirlemektedir. Onun yaptığı biricik şey budur.Şimdiye kadar olduğu gibi emperyalistlerin ve işbirlikçi sınıfların istekleri, bazan memleket yararına diye reklam edilerek, bazan çok önemsiz,hayat pahalılığına yansımayacak şeyler diye yutturularak bazen ise pişkinliğe vurup görmezlikten gelerek bunları dayatmaktadır. Hükümetin kurmalığının istediği sonuçlarla karşılaşıyormuşuz gibi görünmesinin nedeni budur

Bizim görmemiz gereken şudur:Süper devletler, emperyalistler ve

Devamı Sayfa 7'de

Faşistler Gültepe halkına saldırılarını yoğunlaştırıyor

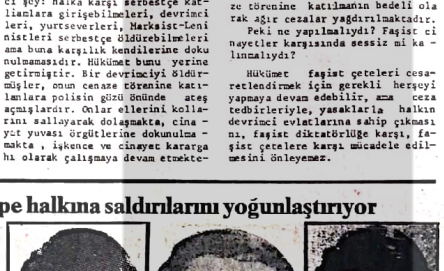

Halkın yitirdiği evlatları; Nizamettin Orhan, Mustafa Yaşar, Namık Kemal Apak. Faşist saldırı'lar cezasız kalmayacak, katillerden hesap sorulacaktır.

Gültepe'de mevzilenmiş faşist sünnîler, gerek Gültepe halkına gerekse komşu mahallelere saldırılarını iyice arttırdılar. Son bir hafta içerisinde polisin desteğinden de büyük cesaret alan faşistler birçok yeri kurşunladılar, mahalle halkını eşkiyalar gibi çevirip sorguya çektiler, dövdüler.

12 Eylül günü devrimci öğrenci, Nizamettin Orhan faşistlerin açtığı ateş sonucu öldürülmüştü. Yine 19 Eylül günü Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencisi ve Örnektepe İlkokulu öğretmeni Mustafa Yaşar'ı gece pusuya düşürerek katlettiler.

Devrimci öğretmen Mustafa Yaşar'ın cenaze töreni ertesi günü yapıldı. Mahalle halkı ve devrimcileri Yaşar öğretmenin görev yaptığı Örnektepe ilkokulu'nda toplandılar Burada Yaşar öğretmenin mücadelesinin dile getirildiği konuşmalar yapıldı. Gültepe'de açılan MHP' nin kapatılması, faşist katillerin mahalleden kovulması için mücadele edileceği vurgulandı.

Daha sonra devrimciler ve halk Yaşar öğretmenin cenazesini alarak yürüyüşe geçti. Devrimci sloganlar coşkun bir şekilde haykırıldı.

Cenaze töreni sırasında polis mahallenin her tarafını tuttu. Cenazeye katılanı ve güçlü bir gösteriye dönüşmesini engellemek için panzerlerle, otomatik tabancalarla halka korku vermeye çalıştı.

Cenaze Örnektepe MHP lokali önünde geldiğinde çevrede pusu kuran faşistler halka ateş açtılar. Ateşle birlikte bölgede geniş ölçüde mevzilenmiş polislerin kimin güvenliklerini sağladıkları açığa çıktı Polis cenazede devrimciler ve halka saldırdı. Hatta hedef gözetmek kitle üzerine silâh sıktı. Polisin sıktığı kurşunlarla Vatan Mühendislik Yüksek Okulu Öğrencisi Namık Kemal Apak göğsünden vurularak şehit edildi. Polis 100'e yakın kişiyi coplayarak arabalara bindirdi ve gözaltına aldı.

Ne faşistlerin ne de polislerin saldırısı devrimcileri ve halkı cenazesine sahip çıkmaktan döndürememişti.Yürüyüş sırasında bir devrimciyi yitirmesine,100'e yakın kişinin polis tarafından götürülmesine rağmen, halk dağılmadı.Kinini daha da arttırarak, sloganlar ve marşlarla yürüyüşe devam edildi.Yürüyüşün sonunda Yaşar öğretmenin cenazesi memleketine gönderildi.

Ertesi gün 100'ü aşkın devrimci önceki günkü kararlılıklarıyla, devrimci öğrenci Namık Kemal Apak'ın cenazesini Morg'dan aldı.Faşist diktatörlüğe, onun silahlı beslemeleri faşistlere karşı duyulan kin ve nefretle sloganlar haykırdı. Yürüyüş Sirkeci'ye kadar sürdü. Burada cenaze bir arabaya konarak memleketi olan Tarsus'a gönderildi.

Faşistlerin, polisin desteğinde

Dev. Sa.7'de

İçişleri Bakanı Kürt ulusuna saldırı hazırlıklarını gizlemeye çalışıyor

İçişleri Bakanı Özaydınlı Hakkari'de yapılan askeri tatbikatın Kürt ulusunu açıkca düşman ilan ederek halka karşı saldırı hazırlıkları için yapıldığını gizlemeye çalışırken gülünç duruma düşüyor.Halka karşı zulüm ve baskı siyasetini uygulayanlar hiç bir zaman amaçlarını, ne yapmak istediklerini açıkça ortaya koymazlar, koyamazlar.Bu güne kadar işçilere köylülere kan kusturan, onların yaşamını çekilemez hale getirenler, hep halkı düşündüklerini, onların çıkarlarını gözettiklerini söyleyip durmuşlardır. Hiç biri halka ben sizi sömürmeye ezmeye çalışacağım, hayatını zindan edeceğim dememiştir, diyamez de. Hele de reformcuların haktan,barıştan,faşistlere karşı mücadeleden bol bol dem vurarak hükümet olduklarını düşünürsek, özaydınlı'nın neden böyle gülünç duruma düştüğünü anlarız.

İçişleri bakanı Kürt halkına gözdağı vermek, onun geligen devrimci demokrat mücadelesini baştırabilmek için askeri tatbikat yapıldığını şu sözlerle gizlemeye çalışıyor:

"Bu tatbikat bugüne kadarki muharebelerde görüldüğü üzere bölgeye sızmış bulunan yabancı unsurların yerel giyizleri kullanarak gizlenmek isteyebileceklerini belirtebilmek ve bu unsurlara örtek yabancı parasütçü birlikleriyle engel olmak ve halkımızın can ve mal güvenliğini sağlamak üzere yapacağı harekatı göstermek amacına yönelmiş bir düzenlemedir"

Demek ki askeri tatbikatta katledilen kadını erkeği, çoluk çocuğu ihtiyarıyla Kürt halkı "yabancı unsurlar"dır. İçişleri Bakanı kaş yapayım derken göz çıkarıyor...Aceleyle söylenmiş sözlerle tatbikatın amacını açığa vuruyor.Çoluk çocuğuyla her günkü yaşamını sürdüren Kürt halkı birden bire "bölgeye sızmış olan yabancı unsurlar" oluyor. Senatyonun tamamlanabilmesi için bakan, bari halkın üzerinde yaşadığı toprakları da tatbikat geçeği yanlarında getirdiğini söyleseydi.

Bu reformcular da "halkçılığı" her derde deva görüyorlar. Halkın üzerine bomba yağdırmanın " halkın mal ve can güvenliğini sağlamak"için olduğunu söylemek herhalde halkçılığın" bir gereği olsa gerek. Halka her türlü zulüm ve işkence nin halkın yararına olduğunu söyleyerek Bakan reformizmin de tadını kaçırıyor!

Halka karşı olanlar, milli zulüm ve ırkçılık uygulayanlarının de sonunda kendilerini ele verirler. Türk ve Kürt halkı bütün bunlardan ders çıkarıyor ve çıkaracak. Kürt halkı,üzerindeki milli ve feodal boyunduruğu Türk halkı ile birleşerek er geç kıracaktır. Bu arada reformcuların Kürt halkına düşmanlığı, ırkçılığı ve ,şoveninzime de elbet hakkettiği dersi verecektir.

HALKIN YOLU

Faşist diktatörlüğün milli zulüm politikası ve CHP hükümeti

Barış,kardeşlik,insanca hakça bir düzen nutukları paçavraya çevriliyor.Reformizm kendi eliyle,Üstlendiği siyasi misyona uygun olarak gerçek anlamını her eylemiyle açığa kavuşturuyor.Geçen hafta Kürt halkına karşı pervasızca yapılan tehdit, yeni bir saldırı hazırlığı anlamına gelen Hakkari'deki Kanatlı 78 Jandarma tatbikatı Ecevit'in barış ve kardeşlik aldatmacalarını yere serdi.

Ecevit daha sekiz-dokuz ay öncesinde seçim meydanlarında,Doğuya bugüne dek jandarma ve karakol götürülmüş,bir barış ve kardeşlik götüreceğiz diyordu.Ama şimdi bu barış ve kardeşliğin yerini Kürt ulusuna azgın bir düşmanlık,ırkçılık,halkı imha ve saldırı hazırlıkları almıştır.

İçişleri Bakanı yapılan pervasızlığı gizlemek için, istediği kadar evveleyip gevelesin.Bu tatbikatın Kürt ulusunu hedef alarak yapılmadığına inandırmaya çalışsın Bu ikiyüzlü aldatmacalara en ufak bir inanç beslenemez Reformizmin Kürt ulusuna karşı düşmanca bir karakter taşıdığına en küçük bir tereddüt olamaz.

Kürt ulusu üzerindeki milli zulüm,jandarma ve komando baskısı...vb.,bunlar halkın günlük yaşantısının bir parçası haline gelmiştir.Reformcu hükümet bunları bir nebze olsun değiştirmedi değiştiremezdi de.Tam tersine o Kürt ulusu üzerindeki milli ve feodal boyunduruğu perçinleme, jandarma ve komando zulmünü azgınlaştırmanın hazırlığını yapıyor

Kürt ulusu üzerindeki milli zulüm,büyük burjuvazive toprak ağalarının emperyalizme bağımlılık, feodalizmin korunup güçlendirilmesi politikasının bir devamı olarak sürüyor. Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün kaynağı emperyalizm,işbirlikçi kapitalizm ve feodalizmdir . Faşist diktatörlük ve onun kurumları ordu, bürokrasi , milli zulmün aracı ve uygulayıcısıdırlar.Reformizm faşist diktatörlüğün politikasını uygulamaktan başka bir şey yapmıyor.Bugün onun üstlendiği siyasi misyon "halkçılığını"ortaya koymak değil,faşist diktatörlüğün,halka karşı,Kürt ulusuna karşı sürdürdüğü şöven ve ırkçı siyasetini uygulamaktır.

Artık gözleri reformizmin yalanlarından başka bir şey görmeyenler uyanmalıdır.Hükümet faşist diktatörlüğün işçiçiliklerinin üstünü reformcu bir örtü örttü diye faşist diktatörlük hakkında hayallere yer yok. Faşist diktatörlük Kürdistan'da Kürt halkına karşı saldı

Dev. Sa.7

FİLİSTİN VE ARAP HALKLARI AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN SÖZDE BARIŞ PLANINI YIRTACAKTIR

- *ABD EMPERYALİZMİNİN İSRAİL SİYONİSTLERİNİ VE İŞBİRLİKÇİ MISIR YÖNETİCİLERİNİ YANINA ALARAK HAZIRLADIĞI PLAN ORTA DOĞU'DAKİ ABD HEGEMONYASINI GÜÇLENDİRMEYİ VE SAĞLAMLAŞTIRMAYI AMAÇLIYOR,ABD EMPERYALİZMİ BÖLGENİN EN BÜYÜK EFENDİSİ HALİNE GELMEK İSTİYOR.*
- *ABD EMPERYALİZMİNİN PLANI FİLİSTİN VE ARAP HALKLARININ HAKLI DAVASINI BOĞMAYI AMAÇLIYOR.*
- *İŞGALCİ VE KUKLA İSRAİL DEVLETİ MEŞRULAŞTIRMAYA ÇALIŞILIYOR.*
- *ORTA DOĞU HALKLARI VE BÜTÜN BARIŞSEVER GÜÇLER ABD PLANINA KARŞI ÇIKIYOR, FİLİSTİN HALKINI P.K.Ö'NÜ DESTEKLİYOR.*
- *SOVYET SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ FİLİSTİN HALKININ "DOSTU" POZUNA BÜKÜNEREK DURUMUNU KORUMAYA VE GÜÇLENDİRMEYE ÇALIŞIYOR.*
- *REVİZYONİST ÇİN YÖNETİCİLERİ DAHA ÖNCE OLDUĞU GİBİ BU DEFA DA ABD EMPERYALİZMİNİN HEGEMONYA PLANLARINI AÇIKÇA DESTEKLİYOR VE FİLİSTİN DAVASINI HANÇERLEMEYE ÇALIŞANLARIN SAFINDA YER ALIYOR.*

ABD emperyalistleri siyonist İsrail cılbaşısı Begin ile Mısır gericiliğinin başı Sedat'ı bir araya getirerek uzlaşma sağlamak için günlerce uğraştılar.Uzun pazarlıklardan sonra İşgalci İsrail'in meşrulaştırılmasını temel alan bir plan hazırlandı.Hazırlanan plandan da görülebileceği gibi ABD emperyalistleri gayrı-meşru İsrail'i herkese kabul ettirmeyi hesaplamaktadır. ABD emperyalistlerinin "Camp David" de hazırladığı bu plan hem bütün ortadoğuya ilişkin kendi lehine bir düzenlemeyi içeriyor ve hem de Filistinlilerin anavatanına tekrar kavuşma mücadelesini ortadan kaldırmayı,bu meseleyi kendine bağlı gerici sınıfların ellerine bırakmayı planlamaktadır.

BU KONUYA İLİŞKİN AYRINTILI YAZIMIZ 2. SAYFADA.

Scanned by CamScanner

Filistin ve Arap halkları Amerikan emperyalizminin sözde barış planını yırtacaktır

"Camp David zirvesi" diye anılan ve İsrail ve Mısır gericiliğini temsilen, Menahem Begin ile Enver Sadat'ın yürüttüğü pazarlıklar Ortadoğu'da ABD emperyalizminin istek ve çıkarları doğrultusunda hazırlanan iki ön anlaşmanın imzalanmasıyla sonuçlandı. Bu, iki süperdevletin Ortadoğu üzerindeki hegemonya mücadelesi açısından oldukça önemli bir olaydır. ABD Mısır-İsrail hakim sınıflarını böylesine somut bir program temelinde uzlaştırmayı başarmakla Ortadoğuda nüfuz alanlarını genişletme yönünde kendi hesabına çok önemli bir adım atmıştır.

MISIR-İSRAİL ANLAŞMASI
FİLİSTİN VE ARAP
HALKLARINA KARŞI
SİNSİCE BİR SALDIRIDIR.

Gerek Amerikan emperyalistleri ve çeşitli ülkelerdeki işbirlikçileri, gerekse revizyonist Çin yönetimi ve izleyicileri İsrail ve Mısır hakim sınıflarının vardıkları anlaşmayı göklere çıkardılar,bu nun "barış davasına bir kazık" olduğunu, Ortadoğu'da "tam ve kalıcı bir barış" yolunda önemli bir adım atıldığını öne sürdüler.

Bücün bu süslü laflar doğru mudur? Mısır-İsrail anlaşması gerçekten Ortadoğu'da barışa mı hizmet ediyor?

Bu soru iki açıdan cevaplandırılmalıdır. Birincisi, bırakalım İsrail'le Ortadoğu sorununa ilişkin olarak yapılan görüşmeleri,sıradan ticari meseleler hakkında yapılacak görüşmeler bile Ortadoğuda savaşa hizmet edecektir, etmektedir. Çünkü İsrail'in kendisi Ortadoğu'daki gerginliğin sebebidir. Bundan 30 yıl önce siyonistler (şimdiki İsrail yöneticileri), emperyalistlerin desteğinde Filistin halkını zorla anavatanından aşküp çıkarmış, gayrimeşru İsrail'i kurmuşlardı. İşte bugün Ortadoğuda sürüp giden bütün çatışmaların anlaşmazlıkların kökeni bu işgal rejimindedir. Orta Doğu'da barış isteniyorsa İsrail denilen işgal rejiminin yok edilmesi için mücadele edilmelidir. Oysa ABD emperyalistleri de, Çin revizyonistleri de,Mısır hakim sınıfları da İsrail'i meşru bir devlet olarak kabul ettikleri için Orta Doğu' da barışa değil, savaşa hizmet etmektedirler.

İkincisi, bir an için İsrail'in meşru bir devlet olduğunu farzederek Mısır-İsrail görüşmelerini değerlendirelim. Bu şartlarda bile Mısır-İsrail anlaşmasının bir barış anlaşması olduğu söylenemez.

Çünkü İsrail, 1948'de işgal edilen Filistin toprakları bir yana, 1967'de İşgal ettiği Filistin (Batı Yakası ve Gazze Şeridi) ve Suriye (Golan tepeleri) topraklarını bile terketmeye yanaşmamaktadır. "Camp David" görüşmelerinde Suriye'nin Golan tepeleri hiç söz konusu edilmemiştir. Batı Yakası ve Gazze Şeridi'ne gelince, İsrail güya İşgal ettiği bu topraklardan, çekilmeyi vaadetmiştir, ancak Sadat'la Begin'in üzerinde anlaştığı plana göre İsrail askerleri 1967'de İşgal edilen Filistin topraklarını 5 yıl içinde boşaltacaklardır. Bu geçiş dönemi boyunca Filistin'in bu bölgelerini Mısır, Ürdün ve İsrail'in üzerinde anlaşacağı bir kukla hükümet yönetecek, bölgenin, "güvenlik"ini de İsrail ve Ürdün'ün askerleri sağlayacaktır. Ayrıca İsrail, kendi güvenliğini sağlayabilmek için bazı "özel bölgeler"den askerlerini de çekmeyecektir.

Görüldüğü gibi Filistin halkının kendi kaderini tayin ettiği fi lan yoktur. Anavatanlarının bir kesimi üzerinde bile özgürce yaşamalarına izin verilmemekte, İsrail, Mısır ve Ürdün'ün vesayeti altında yaşamaları istenmektedir.Üstelik İsrail'in ısrarı üzerine bu bölgelerin durumunun 5 yıllık "geçiş dönemi"nden sonra ne olacağı sorununun da ilerde tartışılacağı anlaşmada yer almıştır. Bütün bu olgular gösteriyor ki İsrail'in, İşgal altında tuttuğu topraklardan geri çekilmeye, Filistin'de yaşayan Müslüman, Hıristiyan ve Yahudilerin kendi geleceklerini özgürce tayin etmelerine im kan vermeye hiç niyeti yoktur.

Siyonistlerin Filistin ve Arap toprakları üzerinde yayılması

ABD EMPERYALİZMİNİN İSRAİL-MISIR HAKİM SINIFLARINI BARIŞTIRABİLMESİ, ORTADOĞUDA NE GİBİ SONUÇLAR DOĞURACAKTIR.

Amerikan emperyalizmi Ortadoğuda hem İsrail'le, hem de onunla çelişki ve çatışma içinde bulunan gerici Arap rejimleriyle iyi ilişkiler içindedir. Ancak bu çelişki ve çatışmaların büyümesi,dal budak salması ABD'nin her İki tarafı da kendine bağımlı halde tuta bilmesini zorlaştıracaktır. Bu da Sovyet sosyal-emperyalistlerinin; Ortadoğuda yeni mevziler kazanmak için yararlanabileceği uygun bir ortam yaratacaktır. Bu yüzden ABD emperyalizmi Ortadoğudaki çıkarlarının sadık bekçisi İsrail İle,gerici Arap rejimleri arasındaki çelişkileri, (ABD'nin) bölgedeki çıkarlarını zedelemeden, asgariye, indirmek zorundadır.

Mısır'la İsrail arasındaki anlaşmazlık bu çelişkilerden en önemlisidir. 1967 Arap-İsrail savaşında İsrail, Mısır topraklarından Sina yarımadasını ilhak etmiştir ve özellikle bu konudaki anlaşmazlık o gün bugündür süregeliyordu. ABD emperyalizminin 1976'lardan sonra Mısır'ı hızla kendine bağımlılaştırması bugünkü "Camp Davit" görüşmelerini ve anlaşmalarını yaratan temeli oluşturmuştur.

ABD emperyalistleri Mısır-İsrail yakınlaşmasından hareketle ilk ağızda Suudi Arabistan ve Ürdün'le İsrail'in arasını düzeltmeyi amaçlamaktadır. Bu yüzden "Camp David" zirvesinin hemen ardından Amerikan Dışişleri Bakanı Vance, Suudi Arabistan ve Ürdün'e gönderilmiştir . Vance daha sonra Suriye'de de görüşmeler yapacaktır. Görüldüğü gibi ABD İsrail'le Mısır arasında bir anlaşma sağlamaz Orta Doğu'da yeni adımlar atmak için harekete geçmiştir, 3 ay sonra İmzalanacağı açıklanan Mısır-İsrail"barış" anlaşmasına kadar gerici Arap rejimlerinin de bu anlaşmaya desteklemelerini sağlamaya çalışacaktır. Gerçi bu kısa sürede bu gi rişimlerin ABD açısından başarıya ulaşma şansı oldukça azdır. Suudi Arabistan ve Kuveyt, Sadat'la Begin'in imzaladıkları anlaşmaya kar şı olduklarını açıklamışlardır. Ancak, ABD Mısır-İsrail yakınlaşması nı gerçekleştirmekle en önemli adımı atmıştır. ABD'nin uzun , vadeli hedefisadece Suudi Arabistan,Ürdün Birleşik Arap Emirlikleri ve Lübnan'ı değil, aynı zamanda Suriye ve Irak'ı da tamamen kendine bağımlı hale getirmek, stratejik önemi olan bu bölgenin tek ve mutlak hakimi olmaktır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri ABD'nin bu planlarından habersiz değiller.Dolayısıylaİnisiyatifi ABD ye kaptırmış olmanın telaş ve tedirginliği İçindeler. Önce, "Ortadoğuya coğrafi yakınlığımızdan ötürü biz katılmadan Ortadoğu sorunu hakkında hiçbir karar alınamaz" dediler. Ama durumunu oldukça sağlamlaştırmış olan ABD kulak asmadı, "Camp Davit" görüşmelerini düzenledi. Sovyet revizyonistleri buradan tutturamayınca akıllarına Filistin halkının haklı savaşının desteğini pozuna bürünmek geldi. Sanki siyonist İşgal rejimini tanıyan, her yıl Rusya'dan İsrail'e yahudi göçüne izin vererek İşgal altındaki bölgelerde yeni yerleşme merkezleri kurulmasına imkan sağlayan kendileri değilmiş gibi, Filistin devriminden, Enver Sedat'ın Arap davasına İhanetinden dem vurmaya, Arap halk

Devamı Sayfa 7'de

Sovyet sosyal-emperyalistleri Arap halklarını aldatamaz

İki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet-sosyal-emperyalizminin amansızca hegemonya savaşı verdiği alanlardan birisi Ortadoğu'dur. Onlar birçok demogoji ve sa tekarılıklarla Ülkelerin iç İşlerine karışmakta, Filistin ve Arap davasını parçalamaya kendi emellerine alet etme ye çalışmaktadır.

Son yıllarda ABD emperyalistleri insiyatifi ele alarak İşbirlikçi gerici sınıfları kendine bağlama yolunda İleşi adımlar atıp, nüfuz alanlarını genişletince, sosyal-emperyalistler her zamankinden daha fazla Filistin ve Arap davasının "dostu" pozuna girdi. Onlar hegemonya alanlarını genişletmek, durumunu korumak için şimdi en İyi yol olarak "dost" pozuna bürünmeyi seçmiştir. "Filistin ve Arap davasını destekliyorum, Amerika'nın emperyalist planlarına karşıyım" diye sahte demeçler vermekte dir.

Kimdir bu "dost" pozuna bürünüp demeçler veren? Sosyal-emperyalistler yıllardır Filistin devrimini ve Arap davasını boğmaya çabalıyor. Ortadoğu'da devrimci İlerici olan herşeyi öldürüp her yeri kendi nüfuz alanı haline getirmek İçin uğraşıyor.

Sosyal-emperyalistler İşgalci,gayri meşru İsrail devletini bazan yarı-açık , bazan el altında daima desteklemiştir. Sovyetler Birliği'nden Yahudi göçü İle bu İşgalcileri güçlendirmiştir. Filistinlilerin terkar anayurtlarına kavuşma mücadelesine çılgınlık deyip İşgalci siyonistlere meşruiyet verilmesini savunmuştur. Ve hatta Sovyetler Birliği'ne, rahatça Ortadoğu'ya burnunu sokma, uluslararası toplantılara taraf olarak katılma hakkı tanınırsa İsrail'i tanıyıp destekleyeceğini İlan etmiştir.

Sosyal-emperyalistler İşgalci İsrail'e karşı destekleme veya yardım etme adı altında Arap Ülkelerine girerek onları vahşi bir şekilde yağmalamış, hegemonya emellerinin bir aleti haline getirmiştir. ABD emperyalistle-

Devamı Sayfa 7'de

ABD'nin Ortadoğu planlarının destekçisi Aydınlık - TİKP Revizyonistleri

Amerika'da Carter nezaretinde Menahem Begin'le Enver Sedat arasında yapılan pazarlıklar geçtiğimiz pazartesi günü ABD emperyalizminin istediği doğrultuda bir ön anlaşmayla sonuçlanınca Aydınlık revizyonistleri kendilerinden beklenen tavrı almakta gecikmediler . Aslında Filistin halkına ve diğer Arap halklarına karşı bir savaş ilanı demek olan bu anlaşmayı,"barış" anlaşması olarak İlan ettiler. Onlar, böyle bir tavır almakla Amerikan emperyalizminin, nüfuz ve hegemonya alanlarını genişletmek İçin attığı ve atacağı her adımı tereddütsüz desteklediklerini ve destekleyeceklerini bir kez daha göstersdiler.

Mısır-İsrail anlaşması neden bir "barış" anlaşması olamaz?

Mısır-İsrail anlaşması 1948 yılında Filistin topraklarının İşgal edilmesiyle kurulan, Amerikan uşağı gayrimeşru İsrail'in meşrulaşması anlamına gelmektedir. İsrail'in meşrulaşması, daima, ABD emperyalizminin ulaşmaya çalıştığı İlk hedef olmuştur, çünkü İsrail'in tanınması, siyonist İşgalin onaylanması demektir, dolayısıyla, Filistin halkının gerek İşgal altındaki topraklarından, gerekse Filistin dışında, üslendiği bölgelerden yürütecceği silahlı mücadeleyle 1948'den beri varlığını sürdüren siyonist İşgal rejimini yıkma hakkını tanımamak demektir. İşte Aydınlık Mısır-İsrail anlaşmasını "barış" anlaşması olarak ilan etmekle 1948'den beri süren bir İşgali desteklemiş, bu İşgale karşı verilen Filistin Milli Kurtuluş Savaşının karşısına dikilmiş olmaktadır.

Anlaşma İsrail'in 1967'de İşgal ettiği topraklardan bile kayıtsız şartsız çekilmesini sağlayamamaktadır. Örneğin, anlaşma metninde İsrail İşgali altındaki Golan Tepeleri söz konusu bile edilmemiştir. Ön anlaşmaya göre Batı Yakasında, İsrail kilit noktaları elinde tutmaya devam edecek, bölgenin güvenliğini de İsrail ve Ürdün askerleri sağlayacak. Bu temelde İsrail, Mısır ve Ürdün'ün vesayeti altında bir hükümet kurulacaktır. Aydınlık revizyonistlerine göre bu da Filistin halkının kendi kaderini tayin etmesidir.

Aydınlık revizyoniziminin elebaşıları lafta ulusların kaderlerini tayin hakkını, devrim laflarını bol bol ederler. Ama yaptıkları İşe bakılınca görülür ki, bu süslü laflar gerçek yüzlerini gizlemeye hizmet eden maskelerden İbarettir. Filistin devrimine karşı takındıkları tavır maskelerini düşürmekte, gerçek devrim ve halk düşmanı yüzlerini açığa çıkarmaktadır.

Aydınlık'ın şeflerinin ABD'nin Ortadoğu İçin hazırladığı komploya alkış tutmalarının, bu planları "barış planı" olarak yutturmaya çalışmalarının amacı Çin'in emperyalist, hegemonyacı emellerine uşlaşmak İçin İsteğini ABD İle İşbirliği siyasetini haklı göstermektir. Ne var ki, ülkemizde İlerici demokrat kamuoyu,genel olarak halkımız Filistin halkının haklı ve kararlı mücadelesine daima sempati duymuş, onu desteklemiştir.Bu yüzden Aydınlık'ın uşak ruhlu yazarlarının reklamını yaptıkları Amerikan planları ülkemizde bir avuç Amerikalın uşağından başkasının desteğini kazanamayacaktır.

Halkın Depremde hayatını yitirmesinin sorumlusu Şah'ın faşist diktatörlüğüdür

İran halkı emperyalizme ve faşist Şah rejimine karşı mücadelesini sürdürüyor.Acılarını kuvvete dönüştürmeye çalışıyor.

İran halkı zor günlerini yaşıyor.

Horasan bölgesinin Tabas kentinde meydana gelen depremde 25 bin İranlı emekçi hayatlarını yitirdi. 160 köy yerle bir oldu. Şimdi 26 binden fazla İnsan yaralar İçinde.

Depremden sonra Tabas kenti ve köyleri bir harabeye dönmüş durumda. Yoksul halkın kerpiçten evleri taş yağmı haline gelmiş, bir büyük bir sessizlik çıkıyor. Şeşah "Tabas yeniden İnşa edilecek. Burada yeni bir hayat, yeni bir kent doğacaktır" demiş. Ne kerpiçten evlerinde yaşayan yoksul halk, diğer taraftta zenginlik İçinde yüzen, Şahın faşist ordusuna sırtını dayayan bir avuç halk düşmanı, bu halk düşmanları halkın yarasını saramaz, onların acılarına ortak olamazlar.

Şehrin çok büyük bir bölümünde halk kerpiçten evlerinde yaşıyordu. Yeni depreme karşı en dayanıksız ama yıkıldığı zaman en ağır yük haline gelen evlerde.

Şimdi Şah, bu şehir değişecek, evler yeniden yapılacak diyor. Çok değil daha 10 yıl önce, bu evler depremin aldığı 20 bin can yüzünden yeniden yapılmadı mı? Yoksul halk evlerini tekrar kerpiçten yapmaya zorlanmadı mı? Peki o zaman Şah ne yaptı?

Faşist Şah, hiçbir zaman yoksul halkı ölümden kurtaracak evler yapmasına izin vermedi. Tabas kentinin deprem bölgesinin ortasında olduğu bilindiği halde Şah halkın konut sorununu çözmedi, güvenliğini sağlamadı. Ama yoksul İran halkının sırtından kazanılan milyarlarca lirayı yemesini, İran büyük burjuvazisi ve büyük toprak ağalarına yedirmesini bildi.

İşte bu yüzden İran'daki deprem halkın hergün maruz kaldığı baskı ve acıların devamı. Bu yüzden ölen 25 bin insanın, evsiz barksız açıkta kalan binlerce emekçinin sorumlusu faşist Şah ve onun İğrenç rejimidir. Şahın elleri bir kez daha halkın kanına bulanmıştır.

İran halkı Şahın sebep olduğu katliamdan üzüntülü ama mücadeleyi bırakmış değil. 25 bin ölüsünün acısını kuvvete dönüştererek Amerikan emperyalizmine ve Şah rejimine karşı mücadeleyi daha İleri götürmeye arzulidir.

Türkiye halkı İran halkının acısını yürekten paylaşıyor. Çünkü İran halkına bu acıyı çektiren düşmanlar ile Türkiye halkının düşmanları ortaktır. İran'da faşist diktatörlüğün İran halkının mücadelesiyle aldığı yaraları ABD emperyalistleri ve diğer emperyalistler sarmaya çalışıyorr. İran halkının yegane destekçisi ve acılarının ortağı ise dünya halkları ve Türkiye halkıdır. Türkiye halkı kendi görevlerinin bilincinde olarak ortak düşmanlarına karşı İran halkı İle mücadelesini güçlendirecektir.

Revizyonistlerin itiraları, Arnavutluk'un Sosyalizm yolunda başarıyla İlerleyişini gölgeleyemez

Aydınlık gazetesinin 17 Eylül Pazar günkü sayısında sosyalist Arnavutluk'a çamur atan geleneksel " haber"lerinden bir yenisi yayınlandı. Bu kez Arnavutluk hakkında yeni İfşaatlarda(?) bulunuluyor. Aydınlıkçı revizyonistlerin en son keşifleri şöyle aktarılıyor gazete de:

"...Sosyalizmin İnşası sırasında esas olarak kendi gücüne dayanmayan", "Dış yardıma birinci önemi vererek ülkeyi İnşa etmeye kalkışan İran yönetiminin şimdilik "emperyalist" Avrupa Ülkelerinden yardım İstediği batılı basında yer aldı, ancak, Çin'e karşı düşmanca tutum aldığı günden beri Kremlin tarafından sık sık övülen Enver Hoca 'nın eninde sonunda Moskova Yeni Çarlarının kucağına düşeceği şimdi den biliniyor." (abç)

Aydınlıkçıların söylemek İstedi gi şu: Arnavutluk (güya) önce Sovyet yardımına dayanarak Ülkesini kalkındırmaya çalışmış; ancak Kruşçevci revizyonist Sovyet yönetimi yardımı kesince, Arnavutluk'u Çin kurtarmış, Arnavutluk kalkınmasını bu kez Çin yardımına bağlamış; şimdi Çin de yardımı kesince sırtını yaslayacak başka devletler arıyormuş(?).

Aslında Aydınlık'ın Arnavutluk hakkındaki düşünceleri ona vol göstermiş.

Devamı Sayfa 7'de

Dünyadan kısa haberler

Arnavutluk Demokratik Cephesi Genel Konseyi Toplantısı

Arnavutluk'ta 12 Kasım'da yapılacak seçimler İçin gerekli hazırlıkların yapılması amacıyla Arnavutluk Demokratik Cephesi Genel Konseyi toplandı. Toplantıya Demokratik Cephe Üyeleri yanısıra aralarında İşçiler, kırlı Örgütlerri temsilcileri ve ordu mensupları bulunan geniş bir davetliler topluluğu katıldı.

AEP Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Enver Hoca Yoldaş, toplantıda önemli bir konuşma yaptı: "Proleter Demokrasisi Gerçek Demokrasidir" başlıklı konuda Enver Hoca yoldaş, burjuva ülkelerinin sahte demokrasi demagojisini teşhir etmiş, Arnavutluk'ta yalist Halk Cumhuriyetinde uygulanan gerçek demokrasinin üstünlüklerini ortaya koymuştur. Arnavutluk Emek Partisinin İlkeli siyasetine de kısaca değinen Enver Hoca yoldaş Arnavutluk halkının emperyalizmine de, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı olduğunu, revizyonist Çin yönetimine karşı kararlılıkla mücadele edeceğini kez daha dile getirmiştir.

Filistin Partizanları İsrail Siyonizmine karşı mücadeleye devam ediyorlar

İsrail ve Mısır gericilerinin Filistin devrimine karşı yeni komplolar hazırladığı sırada Filistin partizanları siyonist İşgal rejimine karşı mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Filistin haber ajansı WAFA'nın verdiği habere göre eylül ayı başında Filistin partizan birimleri Kudüs'te İki askeri eyleme girişmiş, siyonist rejimin askerlerine kayıplar vermişlerdir. 10 Eylül'de İsrail askeri garnizonuna karşı İlen silahlı baskınla da İsrail askerlerine kayıplar verdirilmiştir. Filistinli partizanların yaptığı bu eylemlerin en önemli yönü de Filistin halkının Filistin'i kurana dek savaşacağına kararlılığını göstermesidir.

Nikaragua halkı faşist Somoza diktatörlüğüne karşı direnmeye devam ediyor

Nikaragua halkı Somoza'nın kanlı feodal-burjuva diktatörlüğüne karşı kararlılıkla mücadeleye devam ediyor. Faşist diktatörlüğün yoksul halka karşı bombardımana girişmesi ve vahşice bir katliam başlatması bile Nikaragua İşçi ve köylülerini yıldıramıyor.Halkın ve yurtseverlerin direnişi karşısında faşist Somoza Amerikan emperyalizminden ve Latin Amerikanın gerici rejimlerinden silah ve asker almaya başlamıştır. ABD emperyalizmi bir yandan sarsılan Somoza rejimini ayakta tutmaya çalışırken öte yandan da "insan hakları" demagojisini elden bırakmamakta, Nikaragua'da sivil halka karşı girişilen katliamları sözünü ettiğini tekrarlamaktadır.

Ne var ki, Nikaragua halkı demagojilere kulak asmamakta, faşizma dikilen Amerikan emperyalistlerine, Somoza'nın faşist diktatörlüğüne ve onun tüm destekçilerine karşı mücadeleden vazgeçmemektedir.

Ortak pazar ülkelerinde İşsizlik artıyor

Yeni yayınlanan temmuz ayı İstatistiklerine göre Ortak Pazar Ülkelerindeki toplam İşsiz sayısı, 5 milyon 900 bindir. Haziran ayına göre İşsiz sayısındaki artış 400 bindir. Ortak Pazar Ülkelerinde Haziran ayına göre İşsiz sayısındaki artış oranının en yüksek olduğu Ülkelerde artış oranları şöyledir: Belçika'da yüzde 15, İngiltere ve Lüksemburg'da yüzde 10, Hollanda'da yüzde 9.

Gençler arasında İşsizlik oranı genel orana göre çok yüksek. Ortak Pazar Ülkelerindeki İşsiz genç sayısı 2 milyondur. Bu sayı 5 yıl önceye göre yüzde artmıştır.

Kapitalizm varoluduğu sürülük de varolacaktır. Ancak gördüğü üzere şimdiki gibi bunalım yoğunlaştığı dönemlerde İşsizlik ha da artmakta, çok daha genişlemiş İlgilendiren bir sorunu almaktadır.

Scanned by CamScanner

DEMİREL'LE ECEVİT HALKIN NASIL SÖMÜRÜLECEĞİNİ TARTIŞIYOR

Demirel ve Ecevit dil dökuyorlar. Bütün çabaları emperyalizmin hakimiyeti nasıl sürer, hakim sınıfların iktidarı nasıl korunur. Üzerinde büyük gürültüler kopartmaya çalıştıkları mesele bu.

Akaryukıtta yapılan son zamlarla birlikte reformcu hükümetle faşist ve gerici muhalefet arasında burjuva basın, radyo,televizyona da yansıyan yoğun bir didişme başladı. Karşılıklı suçlamalar, birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya dökme, küfür, demogoji her tarafı kapladı.

Ecevit ve hükümet, yapılan son zamlarla halka ne kadar hayırlı bir iş yaptığını saymakla bitiremiyor. Devletin zarar etmekten kurtarıldığını, 25 milyar lira karâ geçildiğini, ekonominin artık sağlıklı bir işleyiye kavuşacağını vs.sı ralıyor.

Öte yandan faşist AP'nin Başkanı Demirel ve diğer ortakları, "et kinliğimizi artırmanın tam sırasıdır" diyerek zamlara karşı yaygara yı başlattılar. Demirel, hükümetin "igneden çakıl taşına, fakir fukaranın temel maddesi şekere kadar" zammını eleştirdi. Bu karşılıklı koroya reformcu hükümet ve faşist muhalefet yanlısı basın da katıldı ve iki tarafı reklam etme işini üstlendi.

Sözümona halkın menfaatleri için koparılan bu fırtına, birçok demogoji ve yalanla süslü-püslü hale getirildiğinde halk için aldatıcı hale geliyor. Zaten bunun esas amacı halkı aldatmak içindir. Ecevit'le Demirel'in karşılıklı verip veriştirdiğini gören biri kolaylıkla bu demogojinin etkisi altına girsin diyedir.

Oysa biraz etraflı düşünüldüğünde, geçmiş gelişmelerle ve yaşanan tecrübelerle bağı kurulduğunda bunların neleri, nasıl tartıştıkları kolayca açığa çıkıyor. Ekonominin içine düştüğü bunalım, pahalılık, zamlar, işsizlik bol demogojiler ve inandırıcı vaadlerle ağızlarından döküldükleri halde, birbirlerini suçlamalarının "ceviz kabuğunu doldurmayan" konularda olduğu görülüyor.

Örneğin, Ecevit bol vaadlerle hükümete geldiğinden bu yana bir yandan ekonominin sağlıksız işleyişini düzelteceğini, ücretleri artıracağını, ülkeye barış ve kardeşlik havası yerleştireceğini söyler ken diğer yandan bugünkü kötülükle rin tek sorumlusunun MC olduğundan sözetti durdu.Hertür kötülüğün altından MC'yi çıkarmaya çalıştı.Ekonomi iflas mı ediyor;sorumlusu MC' dir.hergün 4-5 kişi mi öldürülüyor sorumlusu MC'dir, ülkede pahalılık işsizlik mi var; sorumlusu MC'dir. ...Ecevit'in"enkaz devraldık" sözlerinin anlamı budur.

Peki buna karşılık Demirel ne yapıyor? Her olayı,her gelişmeyi, yıllardan beri tutturduğu CHP düşmanlığıyla açıklamaya çalışıyor . Zamlar mı yapıldı, fiyatlar Halk Partisi ile hareketlenir,Halk Partisi iktidara geldi mi vatandaşın her şeyine göz diker, gibi ne idüğü belirsiz laflarla geçiştiriyor.

"Ceviz kabuğunu doldurmayan" bu laflar bugüne kadar neyi değiştirdi? Hiçbir şeyi değiştirmediği ortada. Halkın öğrenmek, bilmek, anlamak istediği şeyler bu didişme - lerle güzelden gizlenmeye, bir tarafa atılmaya çalışıyırsa neyin çözülebileceği beklenebilir?Halka vaadlerden başka birşey vermeyen Ecevit, MC işbaşında halka görülmemiş zulüm ve vahşet uyguluyorken ortalığa neyi sürdüğünü herkes bilir.. Demirel'in yeğenlerinin, birâderlerinin sahtekârlıklarını.Halk üzerinde uygulanan baskı ve sömürüye karşı çıkmaya bırakarak, faşistler bir günde 3-4 yurtsever, devrimci, demokratı kurşunlayıp katlederken, buna karşı koyan devrimcileri "sarı sol" diye niteleyerek kendi çıkarlarından başka birşey görmedi - ler,yaşaklarına da göstermemeye çalıştılar. Demirel de, emperyalistlerle kölelik anlaşmaları imzalarken, kalkınmış Türkiye demogojilerine başvurmadı mı?

Bütün bunlar burjuva politikacılarının has özellikleridir. Düşündükleri tek şey, bu düzenin başına ben nasıl geçerim, oluyor. Her türlü kötülüklerin, pahalılığın, sömürünün, baskının, işsizliğin kökünde bu düzenin kendisinin .olduğunu gizlemek için "ceviz kabuğunu doldurmayan" şeyleri ortalığa sürüyorlar.Ecevit'in "enkaz devraldık", "yeğen vurgunu", Demirel'in "herşeyin kökü CHP" sözlerinin anlamı budur.

Bütün bunlar kendi amaçları için halkın Demirel ya da Ecevit' e yönelen öfkesinden yararlanmak gibi kirli emelleri olduğunu ortaya koymuyor mu ? Onlar,halkın çektiği sıkıntıların hepsine rezılar.Sömürüye,baskıya,pahalılığa,işsizliğe, vb. herşeye.Yeter ki kendileri işbaşında olsun.Ecevit'in ekonomiyi ben kurtarırım derken,emperyalistlerin,IMF'nin emirlerini eniyi benyerine getiririm,emperyalizme bağımlılığı en iyi ben sürdürürüm demek ister.Onun "onurlu dış politika" dediği budur.Ülke içinde asayişi ben sağlarım diyerek halka daha fazla baskı tedbirleri getirir,faşist diktatörlüğü güçlendirir. Onun demokrasiden anladığı da budur

Bu iki yüzlü didişmelerden umulan kitlelerin devrimci bilince uyanmasını önlemek,düzene itaat etmesini sağlamak,uğradığı baskı ve acıların nevcut düzen içinde çözülebileceği hayali ile avutmaktır.

Aydınlık

Türk ordusuna askeri tatbikat planı öneriyor

Geçtiğimiz günlerde Hakkari'de ve Maraş'ta yapılan jandarma tatbikatları ile Kürt ulusuna ırkçılık ve şovenizm kusan,Kürt halkına saldırı provası yapan faşist diktatörlük üzerindeki reformcu örtü biraz daha aralandı. Bu reformcu örtünün altında faşist diktatörlüğün iğrenç yüzü biraz daha çıplak gösküldü. Bunun üzerine büyük burjuvazinin siyasi temsilcileri, revizyonistler , sözde ilerici yazarlar, telaş içinde "aman ne yapıyorsunuz, böyle bir pot kırılır mı?" , şeklinde ırkçı ve faşist saldırı provasının bu kadar açık alenî ve fütursuzca yapılmasına karşı seslerini yükselttiler. Büyük burjuvazinin siyasi temsilcilerinin resmi olmayan sözcülerinin bu telaşı anlaşılır bir şey,onun için halâ Marksizm maskesi ile dolaşan Aydınlık revizyonizminin telaşından başlayalım.

Aydınlık revizyonistleri bırakalım Marksist olmayı,demokrat olabilmenin bir gereği olan Kürt ulusu üzerindeki milli zulüm, ırkçılığa karşı çıkma, Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etme hakkkını savunma sıcısından meseleye yaklaşmayı. Böyle şeyler onu ilgilendirmiyor. Onun dünyasında devleti savunmaktan, orduyu güçlendirmekten başka birşey yoktur.

Burjuvazi zaten bir histeri nöbetine tutulmuş, karşınlık la ve ne yaptığını bilmeden Kürt ulusunu hedef alan bir askeri tatbikat düzenlemiştir.Aydınlık revizyonistleri burjuvazinin ken diine gelmesi, ayılması ve onu yatıştırmak için, böyle yanlış bir politikayı terketmesi için uğraşıp duruyor. Ne gerek var efendimiz Amerikan emperyalizminin safında Rusya'ya karşı savaş hazırlığı yapmak varken, Kürt ulusuna karşı böyle bir tatbikat düzenlemenin? Faşist diktatörlüğümüzün , ordumuzun bütünlüğünü sağlamak, Rusya'ya karşı Amerikan emperyalistlerinin verdiği, sağolsun NATO'dan aldığımız fantomlarla emperyalist savaşa hazırlanmak yerine "kışkırtıcılığa" ne gerek var? Aydınlık'in bu burjuvaziye ifade ettiği endişeleri bunlar.

Aydınlık revizyonistlerinin endişesi böyle pervasızca, Kürt ulusunun gözüne sokarcasına tatbikat yapmanın, Kürt halkının demokrasi özlemlerini alevlendirmesi, "kışkırtması"dır.Böyle bir mücadelenin önüne geçmek ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı savaşta Türk ve Kürt halkının kırdırılması için(Talizmine karşı savaşta Türk bii müttefikimiz ve bağlı olduğumuz NATO askerî ittifakındaki yükümlülüklerimiz gereği ve iki süper devlet arasındaki emperyalist paylaşım savaşında bir süper devletin yanında yer almanın vatanseverlik olduğu göz önünde tutularak) tatbikat planı öneriyor. Endişesi eğer böyle yapılırsa Kürt halkının Rusya'ya karşı bir kuvvet olarak kullanılabileceği için büyük burjuvaziye "doğru yolu" göstermektedir. Aydınlık revizyonistleri, tatbikat Rus sınırında yapılmalı, askerlerin bazılarına Kürt, bazılarına Türk elbisesi giydirilerek Rusya'ya karşı zafer kazanma ile son bulmalıydı diyor, ABD'den alınan fantomlar da Rusya'ya karşı kullanılmalıymış. (Aydınlık 20 Eylül)

Ne kurnazlık! hem Kürt ulusunun emperyalizme ve faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi engellendi. Üstelik Rusya'ya karşı Kürt halkını da öne sürerek bedavadan zafer de kazanıldı. Büyük burjuvaziye böyle makul önerileri benimsetmek için Aydınlık' ın çabası görülmeye değer.Tekerlek kırıldıktan sonra yol gösteren çok olur demişler. Aydınlık revizyonistleri iş işten geçmeden,faşist diktatörlüğün tekerleği kırılmadan hakim sınıfları uyarı - yor.

Türkiye'de Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün kaynağı nedir? Türkiye'nin emperyalizme bağımlı yarı-sömürge olması, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının hüküm sürmesinden dolayı Kürt ulusunun kendi kaderinin tayin etme hakkı zorla elinden alınmış,zorla eritilmeye çalışılmaktadır. Marksistler çeşitli milliyetlerden halkı emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadele cephesine çekebilmek, özellikle de hakim ulusun, Türk ulusundan halkı demokrasi ruhuyla eğitebilmek açısından Kürt ulusu üzerindeki milli boyunduruğun kırılması için mücadele ederler.Bunu halkların,Kürt halkının demokrasi ve bağımsızlık özlemlerini devrim ve sosyalizm mücadelesi yolunda güçlendirmek için ele alırlar. Aydınlık revizyonistleri için Marksizmin bu temel ilkeleri ne kadar anlamsız? Amerika yanında Rusya'ya karşı savaşmanın "yararları" durur ken, kelle gittikten sonra, ilkelerin ne anlamı var, değil mi ye ni Kruşçeviler!

Aydınlık'ın revizyonist mantığına göre, bugün Kürt ulusuna uygulanan milli zulmün kaynağı emperyalizm ve büyük burjuvazi, toprak ağalarının iktidarı değil, milli zulüm bir tesadüf,hakim sınıfların yeterince uyanmamışlıkları nedeniyle var. Onun için de " gerçekleri görmesi ve gerçeklerle savaşmması" için kafasını kuma sokmaması için devamlı uyarılarda bulunuyor.(23 Haziran Aydınlık).O, büyük burjuvaziye; gerçekleri görmeli, Kürt ulusunun varlığını kabul etmelisin , kafanı kuma gömmemelisin ki Kürt halkının milli zulme karşı var olan, büyüyen öfkesi emperyalizmin ve feodalizmin boyunduruğunu kırıacakolan mücadele hedefine ulaşmadan engellenebilsin diye nasıhat ediyor. Daha yumuşak ve "akıllıca" yöntemlerle milli ve feodal boyunduruğun sürmesini salık veriyor.

Kürt ulusunun üzerindeki milli ve feodal boyunduruğun devam etmesi için büyük burjuvazinin diğer temsilcileri de aynı kaygıları-böyle alenî düşmin ilan edilerek yapılan askeri tatbikatların Kürt halkının devrimci demokrat mücadelesini alevlendireceği endişesini" duyuyorlar.

"Mehmetçiklere giydirilen kıyafetler işin tadını kaçırmıştır" "kırılan bu pot herhalde düzeltilmelidir" "Özaydınlı... bir askeri rejimin değil, özgürlükçü ve demokratik rejimin bakanı olduğunu sık sık hatırlamalıdır." (17 Eylül-Günaydın, T. Erel)"hal ki hedef alan bir ordu, milli savunma görevini yapamaz tam tersine, Türkiye halkını parçalar, zayıf düşürür ve yurdumuz üzerinde ki esas tehdidi oluşturan sovyet sosyal emperyalizminin yayılma emellerine hizmek eder." (17 Eylül Aydınlık)

Ortak kaygılar. Hepsi de aynı şeyi ifade ediyor:Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının egemenlik aleti olan faşist diktatörlüğün, onun bir kurumu olan ordunun niteliğini gizleme. Onu halka, Kürt ulusuna karşı, milli zulmün bir aracı olarak değil,halktan yana, özgürlüğün ve bağımsızlığın bekçisi olarak sunulması . Kürt ulusunun milli ve feodal boyunduruğa karşı mücadelesinin bastırılması. Diğerleri bir yana.Fakat Aydınlık revizyonistlerinin,bu yeni Kruşçevcilerin Marksizm maskesini indirmek, onların yeni bir emperyalist paylaşım savaşında Rus sosyal-emperyalizmine karşı ABD ve müttefiklerinin emperyalist emelleri uğruna Kürt ve Türk halkını topun ağzına sürme planlarını ortaya sermek gerekiyor. Kürt ve Türk halkını emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve feodalizme karşı ortak mücadele cephesinde birleştirmek,çeşitli milliyetlerden halkımızın devrimci birliğini sağlamak ve demokratik halk devriminin zaferi için revizyonizmin teşhirini sürdürmek boynumuzun borcudur.

Türkeş'in «milli ihtiyaç» dediği halk düşmanlığıdır

Türkeş kendi ağzı ile itiraf ediyor; işkenceciler, 12 Mart faşistlerini masum göstermeye çalışarak kendi ağzı ile faşist cinayetlerin teşvikçisi ve işbirlikçisi olduğunu söylüyor.

Amerikan emperyalizminin tescilli hizmetçisi Türkeş, 17 Eylül günü bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıda Kontr-Gerilla içindeki katillerin masum vatandaşlar olduğunu söyledi. Devlerin güvenliğinin ve memleketin huzurunun sarsılmasından yakındı. Büyük burjuvazi, ve büyük toprak ağalarının devleti nin güvenliği ve huzuru sağlanması için 12 Mart uygulamalarını bol bol reklam etti. "12 Mart'ın milli bir ihtiyaç olduğunu ve memlekete büyük ve yararlı hizmetler ifa ettiğini belirtmeyi bir görev biliyorum" dedi.

Faşist Türkeş, 12 Mart için " milli bir ihtiyac"tı diyor. Bakalım o "milli ihtiyaç"tan ne anlıyor? Faşist diktatörlüğün halka ve devrimcilere asgın saldırıları cinayetleri, gözü dönmüş işkenceci elebaşıların zulmü, insanlık dışı uygulamaları, faşist DGM'lerin binlerce kişiyi sorgusuz suelsiz işkence tezgahlarına kapatması, tutuklamalar,işçilerin, köylülerin, bütün halkın en ufak bir kıpırdanışının vahşice bastırılması, ilerici, demokrat, devrimci basın üzerinde şiddetli baskı.... Bütün bunlar, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün devletin güvenliğini nasıl sağladığını gösteren kanıtlardır. Türkeş bunlara "milli ihtiyaç" diyor.

Bu sözler, o anda aklına gelip de söylenmiş sözler değildir. Bunlar, Türkeş'in beslemeleri faşist katillerin, ordu Kontr-Gerilla ve Mit içinde yuvalanmış cellatların arzularını ifade ediyor. Yaptıkları bütün planlar, 12 Mart' taki "milli ihtiyaç"ı, bugün de yerine getirmenin planları. Doğu'da Kürt halkına karşı girişilen saldırı ve tertiplerin artması , bir çok şehirde halkı bölme, birbirine düşürme tertiplerinin alevlenmesi , halk üzerinde polis ve ordu vesayetinin arttırılması, sivil sıkıyönetim maskaralıkları altında,faşist tedbirlerin artırılması bu planın daha şimdiden hayata geçirildiğini gösteriyor.

Türkeş bu planı uygulayanların işlerini kolaylaştırsın diye, yaptıklarını alkışlamakla kalmıyor,onların şahsiyetlerini göklere çıkarıyor. Onları "sessiz sedasız" "fedakarca" çalışan "vatandaşlar" olarak lanse ederek, masum göstermeye çalışıyor.

Türkeş'in vatandaşlarının "sessiz sedasız" hizmetleri nelerdir ? Kültür Sarayı'nı yakma, gemileri batırma, 1977'de 1 Mayıs'ı kana bulama, Yeşilköy ve Sirkeci Sabotajı, sağa sola bomba atma ve daha bir çok tertip ve katliam. Bütün bunlar, Türkeş'e göre memleket hizmetleri halk yararına olan işler.

Türkeş, reklam ettiği,faşist uygulamaları ne kadar masum ve memleket hizmetinde uygulamalar olduğunu anlatmaya çalışırsa çalışsın, bunların faşist diktatörlüğü ve onun resmi ve gayri resmi kurumları MİT ve Kontr-Gerilla'yı güçlendirmek anlamına geldiğini halk artık görüyor. Eli kanlı Türkeş'in sahte karca sözlerle halkı kandırabileceği günler geride kalmıştır. Gelecek, Türkeş gibi halk düşmanları - nın yalan ve demogojileriyle birlikte mezara gömüleceğini gösterecektir.

ŞIMDI DE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİNE KAPI AÇILIYOR

Yapılacak Ticaret Anlaşmasıyla iki ülke arasındaki ticaret 3 misli artacak,ticaret hacmi 1 Milyar dolara çıkacaktır.

Hikmet Çetin'in Sovyetler Birliğine yapacağı ziyarette 40 civarında projenin yapımı görüşülecektir.

Bu projeler arasında Enerji Santralleri,Barajlar,Petrol Arama tesisleri gibi önemli tesisler var.

Geçtiğimiz günlerde üç yıl süreli bir Ticaret Anlaşması yapmak üzere bir Sovyet Ticaret heyeti Ülkemize geldi.Bu görüşmeler sonunda iki ülke arasındaki ticaretin 3 misli artırılması,Türkiye'nin Rusya' dan mal karşılığı alacağı petrol konuları anlaşmaya bağlanacaktır.

Eylül ayı sonunda da Devlet Bakanı Hikmet Çetin Türk-Sovyet Karma Ekonomik Toplantısı'na katılmak üzere Sovyetler Birliği'ne gidecektir. Toplantı'da Hikmet Çetin'in sunacağı 40 kadar proje görüşülecektir . Projeler İçinde Türkiye'de kurulması tasarlanan Enerji Santralleri , Petrol Arama Tesisleri,Barajlar gibi önemli konular yer alıyor.

Tüm bu geliş gidişlerin,karşılıklı görüşmelerin ardında yatan nedir. Bugün dünyanın en büyük iki emperyalist Süper devletinden biri haline gelmiş olan Sovyet sosyal-emperyalistlerinin amacı nedir?

Dünyanın her yerinde diğer Süper Devlet ABD ile kıyasıya rekabet ederek kendisine yeni nüfuz alanları arayan Sovyet Sosyal-emperyalistleri ekonomik sızma, askeri müdahaleler, darbeler, Ulusal Kurtuluş Savaşları içine sızarak denetimlerine alma gibi taktiklerle bu elemlerini gerçekleştirmeye çalışıyorlar.

Ülkemiz üzerinde de yayılmacı emelleri olan Sovyet Sosyal-emperyalistleri uzun bir süredir çeşitli kanallardan Ülkemize sızmaya çalışıyorlar.Beşinci kolları T"K"P vasıtasıyla sızma yanında onlar; HC döneminde yaptıkları Ticaret Anlaşmasıyla, imzalattıkları Siyasi Belgeyle, ve son olarak Ecevit'in Rusya gezisinde temelleri atılan Ticaret Anlaşmasıyla ekonomik sızmaları arttırmaya, Ülke zenginliklerini talan etmeye çalışıyorlar.

Bu anlaşma diğerlerinden çok daha geniş kapsamlı olacaktır. İki ülke arasındaki ticaret hacmi 1 milyar dolara çıkartılacak, çeşitli ortak projeler vasıtasıyla ekonominin önemli dallarına sızabileceklerdir.

Böylece Ülkemiz Üzerinde 2 Süper Devlet'in rekabeti daha da keskinleşecek, Ülkeuzin emperyalizme bağımlılığı artacak ve bundan en büyük zararı Üzerindeki sömürü ve zulmün artmasıyla çeşitli milliyetlerden halkımız görecektir.

Yugoslavya üzerine KOMİNFORM KARARLARI

HALKIN YOLU Yayınları ÇIKIYOR

DEVRİMİN TEORİ VE PRATİĞİ

Zeki Popullit

HALKIN YOLU Yayınları ÇIKIYOR

Çin'in savaş kışkırtıcısı siyaseti ve Hua Guo Feng'in Balkan ziyareti

Zeki Popullit

HALKIN YOLU yayınları ÇIKIYOR

Büyük burjuvazinin temsilcileri-Revizyonistler ve sözde ilericilerin KANATLI-78 TATBİKATINA TEPKİLERİ

Hakkari'de ve Maraş'ta yapılan, askeri tatbikata büyük burjuvazinin siyasi temsilcileri, Revizyonistler ve sözde ilericiler çeşitli şekillarde tepki gösterdiler. Fakat hepsinin kaygısı Kürt ulusuna saldırı hazırlıklarının yapıldığı,bu tatbikatın Kürt ulusunun devrimci demokratik mücadelesini bastırmaya amaçlaması değildi.Onların ortak endişeleri böyle bir saldırı provasının neden bu kadar açık gözle görülür ve alenî bir şekilde yapıldığıydı.Sözde ilericiler İlhan Selçuk gibileri de Türkiye devlet ve ordusunun niteliğinden habersiz görünerek bu saldırı hazırlıklarının üzerini örttüler.İlericiliği, kimseye bırakmayan böyle yazarların mesele Kürt ulusunun demokratik haklarını savunmak olunca hemen sesleri kesiliyor,şovenist propaganda yapıyorlar.Bilinmelidir ki Kürt ulusunun devrimci demokratik mücadelesi desteklenmeden, faşist diktatörlüğün Kürt ulusu üzerindeki baskı ve zulmüne karşı durmadan Türkiyede bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi başarı kazanamaz.

GUNAYDIN-T.EREL: "Ama turuncu kuvvetler diye adlandırılan ve düşmanı temsil ettiği varsayılan bu Mehmetçiklere giydirilen kıyafetler işin tadını kaçırmıştır.Giydirilen kıyafetler Doğu bölgelerimiz de yaşayan yurttaşlarımızın gelenksel kıyafetleridir.

"Doğu bölgelerimizdeki ayrılıkçı çabaları DH'e kadar taşımaya yönelen girişimler bilinirken,bu konuda tahrikler arşı alaya çıkmışken, kırılan pot herhalde düzeltilmelidir.

(Özaydınlı) bir askeri rejimin değil,özgürlükçü ve demokratik rejimin bakanı olduğunu sık sık hatırlamalıdır.

AYDINLIK: "İçişleri bakanı,genel kurmay başkanı,jandarma genel komutanı ve kuvvet komutanlarının da izlediği Çalışlar 78 tatbikatı, Türkiye'nin milli savunmasına yönelik olma yerine,halka gözdağı verme izlenimini uyandırdı."

CUMHURİYET-İLHAN SELÇUK: "Jandarma suçluyu yakalar,devletin adalet mekanizmasına teslim eder.Bir insanı,bir köyü,bir aşireti yok etmek, jandarmanın görevi mi

Üyleyse bu tatbikatın bizim bilemediğimiz veya kamuoyuna yansımış bir yanı olmalı.Görevlilik ve yetkili kişilerin İçte ve dışta oluşarak ve Cumhuriyet devletaz karşarına geliyecek sorunlarınıaydınlatmalarını dileriz."

İşsizlik : Kapitalizmin ayrılmaz bir yol arkadaşı

Günümüz dünyasında kapitalizmin yarattığı yokselluk ve sefalet büyük boyutlara ulaşmaktadır. Yarattıkları tüm değer ve zenginlikler bir avuç sömürücünün elinde toplanırken milyonlarca emekçi üzerindeki sömürü ve zulüm artıyor, çalışan kitlelerin yaşama ve çalışma şartları hergün biraz daha zorlaşıyor. Yedek sanayi ordusu da denilen işsizler ordusu çığ gibi büyüyor.

Yaşanan buhran şartlarında kapitalizmin bütün pislikleri ve çürüyüşü daha da açık çıplak bir hale gelmiştir. Bugünkü buhran kapitalizmin, çelişmelerinden ve çürüyüşünden kurtulmak .bir yana onun yaralarının gittikçe daha fazla derinleştiğini, tarihi olarak zamanını doldurmuş bir sistem olduğunu bir kez daha açıkça ortaya koymuştur.

İŞSİZLİK KAPİTALİZME ÖZGÜ BİR OLGUDUR.

Kapitalizm şartlarında işsizlik kaçınılmaz ve sürekli bir olgudur ve kapitalizm varoldukça çözülememek bir yana her gün biraz daha keskinleşir, işsizler ordusunun sayısı gün geçtikçe kabarıklaşır. Kapitalizm ortadan kaldırılmadan işsizlik ortadan kaldırılamayacaktır.

Çünkü kapitalist sistemin yapısı sadece kapitalist tekellerin daha fazla kâr elde etmesi esasına dayanmıştır. Onu yönlendiren toplumun, insanların ihtiyaçları değil kapitalist toplumun kârlarının hangi yolla olursa olsun arttırılmasıdır.

Kapitalizm şartlarında işçi sınıfı tarafından yaratılan sermaye birikimi ve sermaye birikiminin yol açtığı teknik gelişme, makinalaşma ve emek üretkenliğindeki artış işsizler ordusunun sayısını gün geçtikçe arttırır. Kapitalist buhran şartlarında ise milyonlarca işçi ailesi bir çırpıda sokağa ve açlığa terkedilir.

Her zaman daha fazla kâr, daha fazla artı-değer dürtüsüyle hareket eden kapitalistler, diğer kapitalistleri altetmek, onlarla daha uygun şartlarda rekabet edebilmek için; teknik gelişmelerden yararlanmaya, işçi emeği yerine makinaları kullanmaya çalışır. Makinaların emeğin yerini almasıyla işçi, aynı çalışma süresi içinde daha fazla üretir ve eskiden beş kişinin yaptığı işi bir kişinin yapmasıyla emeğin üretkenliği artar. Böylece tekniğin ve makinaların yaratıcısı işçi sınıfı, onların sahibi olmadığı için, makinalara sahip olan kapitalistler tarafından sokağa atılır. İnsanlığın ilerlemesinde birer adım olan teknik gelişmeler onlara sahip olan ve hükmedenler kapitalistler olduğu için insanlığı açlık ve sefalete iten,üretici güçleri tahrip eden birer araç haline gelirler. Makinalaşma arttıkça iş bulma imkanı azalır ve işsizlik artar.

Diğer yandan kapitalist rekabet ve sermayenin küçük bir azınlığın elinde toplanması sonucu pek çok küçük kapitalistin iflası, köylerden şehirlere akın ve artan nüfus oranı, aktif nüfusta sürekli bir artış yaratır. Bu aktif nüfusun tamamı istihdam edilemediği için de çoğu işsizler ordusuna katılır.

Emperyalist kapitalist sistemin 'işleme yasası işçiliğinin tamamını üretime katma,insan gücünü toplum yararına ve en . verimli bir biçimde çalıştırmak üretici · güçleri geliştirmek yerine hayata ve ekonomiye hükmeden bir avuç sömürücünün kârlarının artması, daha fazla artı-değer elde etme temelinde yükseldiğinden, hergün artan işsizler ordusu kapitalizm için bir sorun olmaz Tam tersine bu işsizler ordusu sermaye birikimini yoğunlaştıran, kapitalist üretim biçimini geliştiren bir araç haline gelir.

Çünkü sürekli bir işsizler · ordusunun varlığı işçi sınıfının bütünü için bir tehdit aracıdır. İşçiler, işsiz kalmamak için en ağır çalışma koşullarına razı olmak zorunda kalırlar. İş arayan ve bir lokma ekmek fiyatına dahi çalışmaya razı olan böyle bir kesimin varlığı; işçi ücretlerinin düşük tutulması, çalışma şartlarının ağırlaştırılması, çalışma sürelerinin artması sonucunu doğurur.

KAPİTALİST BUHRAN ŞARTLARINDA İŞSİZLİK HIZLA ARTAR

Kapitalist buhran dönemlerinde işsizlik had safhaya yükselir, daha da dayanılmaz bir hal alır. Çünkü kapitalist buhran için de taşıdığı anarşisini iyice açığa vurur . Üretim fazlası, hızlı fiyat artışlarıyla birlikte stokların büyümesi, kitlelerin satın alma gücünün iyice azalması, parasal dengesizlik mali ve sosyal hayatı 'iyice sarsar.

Toplumsal üretimin tümü daha fazla kâr ve rakibini altetme dürtüsüne göre ayarlandığından, piyasadaki çok sayıdaki sermaye sahibi belli bir mala duyulan ihtiyacı tam olarak tespit edemezler. En küçük bir kâr belirtisinin görüldüğü alanlara bile üşüşürler, hemen üretimi genişletir, rekabete girişirler.

> *MAYIS AYINDA YURT DIŞINDA ÇALIŞMAYA GİDENLERİN SAYISI 1972'YI BULDU.*
> *MAYIS'TA İŞSİZLERİN SAYISI 74 BİN KİŞİYİ AŞTI.*
> *İŞ VE İŞÇİ BULMA KURUMU TARAFINDAN SAĞLANAN BİLGİLERE GÖRE "NİSAN AYINDA BİLDİRİLEN İŞ İSTEKLERİNİN DE EKLENMESİYLE MAYIS AYINDA KAYDI YAPILAN TOPLAM İŞSİZ SAYISI 310.876 KİŞİYİ BULMUŞTUR.*
> *İSTANBUL ÖZEL İDARE MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN GENEL İDARİ HİZMETLER BÖLÜMÜNE ALINACAK OLAN 30 MEMUR İÇİN 252 KİŞİ SINAVA GİRDİ.*

Böylece sistemin tümünde var olan anarşi ve meydana gelen fazla ürün buhrana yol açar. Çünkü bu süreç; aynı zamanda ücretlerin düştüğü rekabete dayanamayan küçük ve orta kapitalistlerin iflasının arttığı, işsizliğin sürekli büyüdüğü bir sürece tekabül eder. Halkın yoksullaşması., satın alma gücünün düşmesi yani pazarın daralması üretim kapasitesindeki artışın çok gerisinde kalır. Burada üretim fazlasından anlaşılması gereken şey, üretimin insanların ihtiyaçlarına göre fazla olması değildir. Üretim ihtiyaç sahibi halk kitlelerinin satın alım gücüne göre çok yüksektir.

İşte buhrana yol açan çelişki budur. Su nuçta enflasyonlar birbirini izler, ürün fazlalığı depolarda yığılı kalır, buhranın sonuçlarına dayanamayan pek çok kapitalist iflas eder. İşletmeler, fabrikalar ardarda kapanır. Kapanmayan fabrikalar düşük kapasiteyle çalışır. Binlerce milyonlarca işçi sokağa atılır.

Nitekim Fransa'da bu yılın son altı ayı içinde 14 binden fazla iflas olayı olmuş,(bi rakam geçen yılın toplam iflaslarından fazladır) 55 bin kişi işsiz kalmıştır.

Bugün yaşanan buhran kapitalist sistemde işsiz sayısında yıldan yıla değil, ay - dan aya büyük bir artış ortaya çıkarmıştır Uluslararası çalışma Örgütünün raporlarına göre Batı'nın 20 kapitalist ülkesinde geçtiğimiz Haziran ayında işsiz sayısı çalışa bilen nüfusun % 5,7'si kadarken, Temmuz ayında bu oran % 6,2'ye yükselmiştir. 1977 yılında İşsizlerin aktif nüfusa oranı Belçika'da % 8,2, ABD'de % 7,2 , İtalya'da % 6,2 , İrlanda'da % 9,8 olarak tespit edilmiştir.

Bu görüntü sadece Batı'nın kapitalist ülkelerine özgü bir olay değildir. Bugünkü buhran revizyonist ülkeleri de sarmış ve etkisi altına almıştır.1971 yılında 65 bin işçinin işine son verilen Sovyetler Birliği'nde işsizlerin sayısının bugün 6 milyonu geçtiği bilinmektedir. Tüm bu olgular Sovyetler Birliği'nde iktidarı ele geçiren Modern Revizyonistlerin kapitalizmi inşa etmeleri ve onu dünya kapitalizm sistemi - nin bir parçası haline getirmelerinin ürünleridir.

ÜLKEMİZDE DURUM

Ülkemizde işsizlik çok daha büyük boyutlarda, çok daha acılı bir biçimde gözükmektedir. Çünkü emperyalist sistemin içinde bulunduğu buhran emperyalizme bağımlı ülkelere daha büyük boyutlarda yansır. Ülkede gerçek bir sanayinin olmaması, ekonomik yapının dışa bağımlılığı, Ülkenin emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazi ve toprak ağalığının yönetiminde olması,dışa bağımlı kapitalizmin ilerici, yeni bir özellik taşımaması,kapitalizmin yaralarını daha çıplak daha çarpıcı bir şekilde ortaya çıkarır.

Tarımda gelişen kapitalist meta dolaşımı, kırsal kesimde kanılarını doyurmaz hale gelen binlerce köylüyü, bir tabak yemek için şehirlere göçe zorlar.

Sanayinin emperyalizme bağımlılığı,orta ya çıkan işgücünün tamamını istihdam edemez, pek az bir kısmı işçi haline gelir,geriye kalan büyük bir kısmı ise işsizler ordusuna katılır. Emekçi yığınlar kapitalizmin olduğu kadar feodalizmin de bağımlılığını ve sömürüsünü sırtında taşır. Çok zor yaşam koşulları altında ahkakî ve fizikî çürümeye itilirler.

Emperyalizme bağımlı olarak gelişen tekelleşme küçük ve orta işyerlerinin artan sayıda iflasına getirir. Bu iflaslar sonucu küçük ve orta işyeri sahipleri ve bu işletmelerde çalışan işçiler de işsizler ordusuna katılırlar.

Buhran şartlarında iflaslar daha da artı. Pek çok fabrika ardarda iflas ediyor veya düşük kapasiteyle çalışıyor. Her iki durumda da işçiye sokağa atılmak düşüyor.

İşsizlik sorununa geçici de olsa bir çözüm gibi gözüken yurtdışına işgücü ihracı da artık bir tedbir olmaktan çıktı. Kapitalist dünyayı saran buhranla birlikte yurtdışında çalışan 1,5 milyona yakın işçinin geri dönmeye başlaması işsizler ordusunu daha da genişletmektedir.

Bunlara kötü çalışma sonucu iş kazasıyla sakat kalan ve patron tarafından bir kenara atılan işçileri de eklersek (ülkemizde iş kazası son derece yaygındır) yarı-bağımlı yarı-feodal yapının yarattığı işsizler ordusunun hergün nasıl büyüdüğü görüle bilir.

Resmi istatistikler tarafından kabul edilen rakamlar bile işsizlik oranını göstermesi bakımından çarpıcıdır. Açık işsizlerin sayısı 1972'de 1,6 milyon iken bugün bu sayı 3 milyonu geçmiştir.

Tarım ve Kamu kesiminde ise büyük çapta gizli işsizlik vardır. Tarımda en yoğun çalışılma aylarında bile gizli işsizlik 1 milyonun altına düşmemektedir. Ayrıca inşaat sektöründe ve tarım kesiminde büyük boyutlara varan mevsimlik işsizlik vardır.Yılın 4 ila 7 ayı içerisinde çalışabilen işçiler geri kalan aylarda işsizdirler.

Hızla büyüyen işsizler ordusu aynı zamanda tüm işçi sınıfı üzerindeki sömürü ve baskıyı da yoğunlaştırır. En mütevazi ücretle bile çalışmaya razı milyonlarca işsizin iş arıyor olması işyerenlere büyük özgürlükler sağlamaktadır. Bu yedek sanayi ordusu sayesindedir ki işyerenler sömürü biçim ve yöntemlerini çeşitlendirir, kârlarına kâr katarlar.

Bu yöntemlerin en bilinenlerinden bir tanesi geneallikle orta büyüklükteki fabrika sahiplerinin uyguladığı işçiyi sürekli yenileme yöntemidir. Fabrikaya giren işçi, toplu sözleşmede tespit edilen süreye göre "hak sahibi" olamayacağı ve örgütlenemeyeceği kadar kısa bir süre çalıştıktan sonra kendisini sokakta bulur. Bu durum işyeroni hiç bir biçimde etkilemez, çünkü milyonlar ca işsiz arasından yenilerini bulmak hiç de zor değildir. Böylece fabrika işçisi sürekli olarak değişir.

Kısacası, proletarya için büyüyen işsizler ordusu tam anlamıyla felaket ve yıkım demektir. Milyonlarca işçi ailesi açlık ve sefaletle yüzyüze kalır. Ahlakî ve fizikî çürüme büyük boyutlara ulaşır. Çalışan nüfus üzerindeki sömürü katmerleşir. İşten atılma tehdidi işçiyi en ağır koşullarda küçük bir ücretle çalışmak zorunda bırakır.

Bu olgular ülkemize özgü değildir. Emperyalizme bağımlı yarı-sömürgeye özgü tipik olan olgulardır. Örneğin Peru'da aktif nüfusun % 50'si işsizdir.

ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEMDE İŞSİZLİK SAYISI DAHA DA ARTACAKTIR.

Bugün Ülkemizde işsiz sayısı sürekli

Devamı Sayfa 7'de

İşyerlerinin kapatılmasına karşı

İşsizliğe karşı

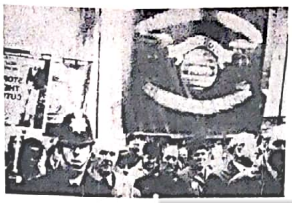

Bazı demiryolu hatlarının kapatılmasını protesto etmek için Londra'da düzenlenen gösteri

PROLETARYA : KAPİTALİZMİN MEZAR KAZICISI

Tiran Radyosu

REVİZYONİSTLERİN VE OPORTÜNİSTLERİN İDEOLOJİK YIKICILIĞINA KARŞI MÜCADELE,PROLETARYANIN DEVRİMCİ MÜCADELESİNİ İLERİYE DOĞRU GÖTÜRMENİN HAYATİ BİR ŞARTIDIR.

Devrimci sınıf mücadelesinin bugünkü şartlarında tekelci burjuvazi ve onun sosyal-demokrat,revizyonist ve her renkten oportünistleri uşakları dünya devrimci sürecini durdurmaya ve kapitalizmin temellerini ellerindeki bütün araçlarla korumaya çalışmaktadırlar. Reformcu ve revizyonist propaganda,kapitalist düzenin sözde değiştiğine,güya bugün şartlar değiştiği,bilimsel-teknik devrimin kapitalist toplumun sözde proleter olmaktan uzaklaştırdığı, işçi sınıfının kapitalist işletmelerin sözde ortak sahibi ve onun yöneticisi haline geldiğini,sınıflar arasındaki farklılığın sözde yük ölçüde azalması aşamasına girdiğimiz için proletaryanın ve onun kitlelerin sorunlarını bu düzenin çerçevesinde çözebildiklerini ve ortak çalışmanın meyvalarına güya beraberce sahip olabilecelerine inandırmaya çalışmaktadırlar.Fakat,bugünkü kapitalist-revizyonist dünyanın gerçekleri,emek ile çalışma arasında,ezilen proletarya ile ezen ve sömüren burjuvazi arasında çelişmelerin daha da keskinleştiğini ortaya koymaktadır.Bu sözde tüketim toplumu,fırsat eşitliği toplumu,aslında ekonomik keşmekeş,siyasi ve toplumsal karanlık içindeki bir toplumdur,kemerlerin sıkıldığı bir toplumdur. Kapitalist-revizyonist ülkeler günden güne derinleşen ağır bir ekonomik buhran içindedir. Hızlı enflasyon,fiyat artışı,enerji buhranı, paranın dalgalanması,işletmeler ve bankaların iflası alışılageldik olgulardır.burjuvazi azami karlarını korumak için buhranın yükünü emekçi kitlelerin sırtına yüklemeye çalışmaktadır. ABD, İngiltere, Batı Almanya,Fransa,İtalya'da ve diğer ülkelerde vergiler işçilerin ücretinin üçte birini teşkil etmektedir. Kapitalist - revizyonist ülkelerde işsizlerin sayısı ise yaklaşık 110 milyon kişiye çıkmıştır. Bugünkü kapitalist dünyada Marks'ın bahsettiği kutuplaşma olgusu gerçekleşmektedir.Bir yandan emekçi halkın yoksulluğu, öte yandan ise kapitalistlerin zenginliği artmaktadır.Reformcular ve revizyonistler proleter olmaktan uzaklaşma yönünde bir eğilim olduğunu öne sürerken kapitalist dünyada toplumun daha da proleterleşmesi gittikçe daha açık hale gelmektedir. Kapitalizm,karşıtlarından proletarya olmadan yaşayamaz.İşçiliklerini satan ve başka bir geçim kaynağı olmayan emekçilerin sayısı durmadan artmaktadır. ABD, İngiltere,Batı Almanya,Fransa ve diğer sanayileşmiş burjuva ülkelerde bu emekçiler çalışabilir nüfusun yüzde 70 ila 90'ini teşkil etmektedir. Kapitalist ülkelerde proletaryanın safları iş bulamamaya muduyla şehirlere akan milyonlarca ilâns etmiş köylünün katılmasıyla,daha da genişlemektedir. Her yıl Batı Almanya'da 100 bin kişi, Fransa'da 85-90 bin kişi,İtalya'da 120 bin kişi vb. tarımdan vazgeçiyor. Bugünkü burjuva toplumunun sınıfsal yapısı esas değişme eğilimi,reformcular ve revizyonistlerin durumu sunmaya çalıştıkları gibi proleter olmaktan uzaklaşma değil,aksine daha da proleterleşmedir. Reformcu ve revizyonist ideologlar proleteryanın ve diğer emekçi kitlelerin sınıf mücadelesini durdurmaya çalışarak "ortak yönetim" ya da güya işçilerin hisse senetli şirketlerin karlarına katılması gibi sahte teoriler yapmışlardır.1976 yılında Batı Almanya'da sözde "Ortak Yönetim Kanunu" hakkında büyük bir yaygara koparıldı. Ne var ki, çok propogandası yapılan bu tantanalı reklâmlar sabun köpüğü gibi eriyip gitti. Alman Sendikalar Federasyonu'nun ve İşçi Cephesi'nin temsilcileri tarafından büyük bir tantanayla oluşturulan kurullar aristokrasinin üyelerinden meydana geliyordu. ve kapitalist tekellerin menfaatlerinin savunulmasını, kapitalist düzenin süreklileştirilmesi olarak algıladıkları toplumsal barışı sağlamak için zulüm ve sömürü düzeni tarafından yaratılmıştır. Revizyonistler proletaryayı devrimci hedeflerinden, kapitalizmi devirme hedefinden uzaklaştırmak istemekteydiler. Revizyonistlerin, bu yılın başında Fransa'da da düzenledikleri bir uluslararası teorik-bilimsel konferansta ortaya atılan bütün revizyonist tezler kapitalizmi süslemek ve devrimi inkar etmek için uydurulmuştu. Sovyet revizyonistlerinin temsilcisi Zaradov, ekonominin sözümona demokratlaştırılmasının propogandasını yaptı ve işçilerle burjuva devlet ve onun kurumları arasında işbirliği istedi. İtalyan revizyonistlerinin temsilcisi Simula tekelci burjuvazinin ağzıyla konuşarak buhranın nedenini işçilerin fazla tüketimine bağladı. Reformcular ve revizyonistlerin yaydıkları, "katılma" ve "ortak yönetim" vb. sözde "teori"ler proleterya saflarında ideolojik ve örgütsel kargaşalık yaratarak, kapitalist düzeni süslemeyi ve proletaryanın devrimci atılımını görmezlikten gelmeyi amaçlamaktadır. Bu yüzden onlar, tekelci burjuvazinin işçi sınıfını sömürme yöntemlerini gizlemeyi amaçlayan yöneticilerin devrimi teorisi gibi diğer teoriler de yaymaktadırlar.Kapitalist patronlar şöyle diyorlar: Artık bir işçilerin durumundan sorumlu değiliz. Biz işletmelerin yönetiminden çekildik. Biz bu görevi yöneticilere verdik. Fakat şu bilinen bir gerçektir: Kapitalist işletmeleri yöneten kim olursa olsun üretim araçları kapitalistlerin mülkiyetindedir. İşletmelerin sözde yöneticileri, kapitalistlerin iradesinin uygulayıcıları ve sadık uşaklarıdır. Enver Hoca Yoldaş Arnavutluk Emek Partisi'nin 7. Kongresi'nde şöyle dedi:"Kapitalizm ve kapitalistler ne zayıflamış ne de safdışı edilmişlerdir. İşçiler her zamanki gibi proleteryayı ve emekçi kitleleri sömürmeye ve ezmeye, üretim araçlarını ellerinde tutmaya devam ediyorlar. Çek iktidar sahipleri onlardır. Teknisyenler ve teknokratlar onların memurları ve uysal hizmetkârlarıdır." Hiçbir revizyonist ve oportünist propoganda kapitalizmin baskıcı ve gerici rejimini yıkamayacak, onu yeleyemez. Proleteryayı baskıcı ve sömürücü kapitalist düzenin devrilmesi için yolundan uzaklaştıramaz. Gerçek, proleteryaya giittikçe daha fazla göstermektedir: Yoksulluğu ortadan kaldırabilmek ve sosyalist toplumu inşa etmek için sosyalist devrim yapılmalı, proletarya diktatörlüğü kurulmalıdır. Enver Hoca Yoldaş AEP'nin 7. Kongresi'nde şunu belirtti: "Sosyalist devrim ve proletarya diktatörlüğü tarihi bir sorumluluktur. Ve onların gerçekleşmesini hiçbir güç durduramaz."

TELRA İŞÇİLERİ: Revizyonist sendika ağaları işçi kıyımlarına karşı mücadeleyi engelliyorlar

Fabrikamız,Türkiye işçi sınıfı tarihine devrimci mücadelesiyle örnek olmuş,650 kişilik,Profilo televizyon kısmıdır.

Fabrikamız gerek ekonomik mücadelenin keskinleştiği toplusözleşme aylarında ve geçmişteki MESS ve DGM'ye karşı devrimci direnişimiz sırasında herzaman için büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünü korkutmakla beraber sosyal-faşist sendika ağalarını da korkutmuştur.

Bu korkularını kendileri,fabrika içinde ki işçi kıyımına karşı mücadele tartışmasında açık bir biçimde belirttiler. Şöyle söylediler: "Biz bu durum karşısında her - hangi bir harekete girişirsek polis panzerlerini olay olmadan fabrika kapısında görürüz.Biz DGM direnişlerinde bir takım dersler çıkardık.onun için toplu direnişi ve grevleri Türkiye'nin bugünkü şartlarında istemiyoruz.Hem sonra bu gibi şeyler sanıf mücadelesinde olur" Böylece işçilerin direniş ruhunu bastırmışlardır.Biz TELRA'lı işçiler sendika ağalarının "ileri demokratik düzeni getirmeye çalışıyoruz" diyerek düzen aleyhtarlığı değil,düzenin savunuculuğunu yaptıklarını hayat içinde görmekteyiz

Mayıs ve Haziran aylarında fabrikamız - dan 350'yi aşkın işçi atılmıştır.Bugün 350 arkadaşımızın başına gelenin yarın hepimize de olabileceğini söyleyen işçi arkadaşlar Profilo Holding'e bağlı tüm işyerlerin de atılan işçilerin geri alınmasını aksi taktirde süresiz direnişe geçeceğimizi sendika ve işverene bildirmişlik.İşveren bizi nin düzen savunuculuğuna güvenerek aldırış etmedi.Sendika yöneticileri özelliklede Mayden-İş'in 6.Bölge temsilcisi Hikmet Aslan, "Bu hükümetle aramızda biraz çelişkiler var,bize herhangi bir şey yapabilir" diyerek işçilerin mücadele ruhunu bastırdılar. Bu sosyal-faşist demagojileri işcilere a -

Devamı Sayfa 7'de

Ankara maden işçileri

BİR GRUP DÖKSAN İŞÇİSİ

Bizler, Ankara'da, İstanbul yolu üzerinde DÖKSAN dökümü ve makina fabrikasında çalışan işçileriz. Üretimimiz maden iş koluna bağlı olup, 150 kadar işçi çalışmaktayız.

Biz DÖKSAN işçileri, çeşitli ekonomik ve sosyal haklarımıza artış sağlamak, İş güvenliği ve can güvenliği sorunlarımıza sınırlı da olsa bir çözüm getirebilmek için, sendikamız MADEN-İŞ önderliğinde 13 ay gibi uzun bir süredir, Örgütlü ve bilinçli bir şekilde Toplu iş sözleşmesi mücadelesi verdik ve bugün bu mücadelemizi grev alanında sürdümekteyiz.

Kardeşler, bu haklı mücadelemiz başlangıçta; uluslararası sermayeye bağlı olan,ülkenizde bu sermayenin bir kolu olarak faaliyet gösteren, işbirlikçi tekelci burjuvazinin faşist Örgütü MESS ve ona bağlı olan fabrika patronlarına (işletme limited şirket)karşı sürmekteydi. FAKAT mücadelemiz doğruladı ki; işçi sınıfının her haklı mücadelesine açık ve doğrudan saldıran düşmanla

Devamı Sayfa 7'de

Scanned by CamScanner

TARIM-İŞ Kanunu tarım işçilerinin sırtındaki yarı feodal boyunduruğu resmileştirdi

Türkiye'de diğer alanlarda olduğu gibi,kırsal alanlarda da işçi görülmemiş bir yoksulluk ve işsizlik sıkıntısına ulaşmaktadır.Tarım proletarleri bahar ve yaz mevsimleri geldiğinde karınlarını doyurabilmek,iş bulabilmek için bir yerden diğerine sürükleniyorlar.Ot ürünlerce insan,ağa topraklarında en vahşi ve acımasız baskılara katlanarak elinterini ve İşçiliğini satmak için iş bulmanın zorluğu içinde oradan oraya koşuşuyor.Tarım proletarleri için en zor,en dayanılmaz şartlar sadece emeğin sömürülmesinden ileri gelmiyor.Aynı zamanda tarım proleteryası kapitalist sömürü altın yarı sıra feodal boyunduruk, ve sömürünün de yükünü taşıyor.

Bugünkü şartlarda tarım proleteryası daha daha çok kapitalizm-den değil,mevcut yarı-bağımlı yarı-feodal yapı bir toprak devrimiyle aşağıdan yukarıya tasfiye edilemediğinden çekiyor.Yarı-bağımlı yarı-feodal yapı kapitalist sömürüyle de birleşince tarım proleteryası üzerindeki sömürü daha da pekişiyor Bu da tarım proleteryasını alabildiğine yoksulluğa itiyor. Ülkemiz kırlarına önemli ölçüde toprak ağalığının hükmetmesi emekçi köylüler için,özellikle de kır yoksulları için en büyük zulüm ve despotluktur

Toprak ağaları toprak için yapılan her demokratik direnişin kendi sonları olacağını biliyorlar.Buyüzden de geniş topraklar üzerine kurulan imparatorluklarını devam ettirebilmek için kır emekçilerine ve tarım proletaryasına karşı her türlü baskıyı uygulamanın yanı sıra,köylü kitlelerinin uyanışını ve birliğini de engellemek için her çabaya başvurmaktan da geri kalmayorlar.

Bugün tarım ve orman işçilerinin hak ve özgürlüklerden yoksun bırakılmaları,sosyal sigorta hakkının verilmemesi,sağlık,eğitim,konut ve ulaşım ihtiyacının büyük ölçüde aksiya alınması ve ayrıca sendikal haklardan yoksun bırakılmaları tarım proleterlerinin ekonomik, ve demokratik hakları için mücadelesini engellemeyi hedefliyor.

Hakim sınıflar tarım İşkolundaki Üretim yetersizliğini bahane ederek,tarım İşçilerine düşük Ücret ödüyorlar.Sanki tarım İşkolundaki Üretim yetersizliğinin gerçek sebebi tarım proleteryasıymış gibi! Bu yollarla emperyalizm ve uşakların sömürü ve zulüm düzenini gizlemeye çalışıyorlar.Oysa tarımda bugün istikrarsızlığın da,tarım proleterlerinin en ufak bir İş ve can güvencesinin olmayışının sebebi başta yarı-bağımlı yarı-feodal sömürü ve zorbalıktır.

Bugün tarım İşkolunda 19 sendikaya kayıtlı İşçi sayısı sadece 25 bin civarındadır.Üstelik bunların, %98'i devlete ait İşyerlerinde çalışmaktadır.Bunlar Köyİşleri, Gıda Tarım ve Hayvancılık ve Orman Bakanlığına bağlı İşyerleridir.Ortalama 300 bini bulan tarım İşçilerinin sayısı İş sezonunda 600 bini aşmaktadır.Demek ki devlet İşletmelerinde çalışan 600 bini aşan İşçinin sadece %'ü sendikalı ve Örgütlüdür,diğer büyük çoğunluğu ise toplu sözleşme ve sendika hakkından tamamen yoksundur.Bu,devletin, en büyük toprak ağası olduğunu en açık ve çarpıcı bir şekilde İfade etmektedir.Üstelik belirttiğimizbu rakam sadece devlet İşletmelerine aittir.Ayrıca yüzbinlerce tarım proleterleri ve kır yoksulu yukarı da belirttiğimiz durumun da ötesinde,toprak ağalarının uçsuzbucaksız topraklarında çalışmakta ve vahşi bir sömürü altında inlemektedir; İ bunların da İş ve can güvenliği yoktur.Hatta İşçiğlerini bile özgürce satamamaktadırlar.Tarım İşçileri ortaçağın feodal kurumları olan dayıbaşılık ve elçilik gibikurumların elinden de ayrıca çekmektedirler.Dayıbaşıları ve elçiler,ağa malık toprak ağası sınıfı hesabına İşçi tefeciliği ve tüccarlığı yapmakta,toprak ağalarının uşası görevini yaparak onlara ucuz İşgücü temin ederler.Dayıbaşı ve elçiler aracılığıyla İş bulan tarım proleterleri,dayıbaşıları onları nereye satarsa oraya gitmek zorundadırlar onların dediklerini kabul etmezlerse İşsizlik İle karşı karşıya kalırlar.Dayıbaşılık ve elçilik,toprak ağalarının,yıldıye kadar kendi hesabına ve çıkarlarına uygun bir biçimde meşruleştirmek İstediği kurumlardır.İşte yeni "Tarım İş Kanunu" İle de CHP hükümeti dayıbaşılık ve elçilik gibi ortaçağdan kalma kurumları meşruleştirdi.CHP hükümeti tarım proleterlerinin hayatında ve çalışma koşullarında hiçbir değişiklik yapmadı.Tam tersine, bu kurumları onayladı,yasalaştırdı. Şimdi sözkonusu yasaya göre,dayıbaşıların resmen İş ve İşçi Bulma Kurumundan her yıl bir belge alacak-lar,toprak ağalarına sağladıkları İşçi konusunda İş ve İşçi Bulma Kurumu'na bilgi verecekterdir. Toprak ağaları bu bilgiye göre İşçi temin edecekterdir.Dayıbaşıları sağladıkları İşçi karşılığında toprak ağalarından Ücret alacak,ayrıca ağalarla İşçiler arasında anlaşmazlık çıkması İçin İşçilerin Ücretlerini önceden bildirecek ve toprak ağalarından alacakları paray. İşçilere dağıtmakla yükümlü olacaklardır.Hatta İşçilerin İşe gidip gelmelerindende dayıbaşılar sorumlu olacaklardır.Görüldüğü gibi,toprak ağasının sömürü sü ve zulmü bu yasayla resmileştirilmektedir.

CHP hükümetinin sahte "reform" ve adleri de,köylüyü kalkındırma,İşçiyi sıdırmama gibi sahte demagojik lafları da artık gizleyemiyor.Tarım proleterleri toprak ağalarının meşruleştirilan sömürü ve zulmünü, dayıbaşılık ve elçilik gibi ortaçağın sömürü kurumlarını hiçbir şekilde tanımayacaklardır.Onlar toprak ve özgürlük mücadelesini alevlendirerek, kapitalist sömürüyle birleşen yarı-feodal sömürünün çifte baskısından kurtulmak İçin hiçbir gerici tedbire boyun eğmeden mücadeleye atılacaklardır.

Basına açıklama

Posta Müdürlüğü, emekçiler üzerinde baskı ve sömürünün en yoğun olduğu PTT birimlerinden birisidir. CHP hükümeti döneminde de görevlerinden alınmayan, hatta daha İst görevlere getirilen (Arhan Ülkebay gibi) gerici unsurların baskısı dayanılmaz bir hal almıştır.

Posta Müdürü Orhan Ülkebay ve kilit noktalara yerleştirdiği suç ortakları posta müdürlüğünü rüşvet, yolsuzluk ve kaşakçılık yatağı haline getirmiştir. Paket-Posta'da çalışan 13 yurtsever PTT emekçisi, İşlerin en yoğun olduğu bir dönemde çeşitli yerlere sürülmüştür. Bu onların PTT emekçilerinin mücadelesinden ne kadar korktuğunun açık bir İfadesidir.

Eskiden Fransızların at sırtı olarak kullandıkları ve burada at yaşayamaz diye veteriner raporu verilen Paket-Posta'da PTT emekçileri çalıştırılmaktadır. Personel toz toprak İçinde, penceresiz, havasız yerlerde bozuk sağlık koşulları İçerisindedir.

Ancak, tüm bu baskılara karşın PTT emekçileri sağlık koşullarının düzeltilmesi, baskılara son verilmesi, İş ve can güvenliği - nin sağlanması İçin birlik İçinde mücadelesini sürdürecektir.Kıyım ve sürgünler PTT emekçilerini yıldırmayacak, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkınızı söke söke almamızı engelleyemeyecektir.

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
TÜM ÇALIŞANLARA SENDİKA HAKKI!
İŞÇİ MEMUR AYRIMINA SON!

Tüm-PTT-DER
İstanbul Şubesi Bşk.
Attila TİMUR

URFA'NIN CEYLANPINAR ÜRETME ÇİFTLİĞİNDE OLANLAR

Ceylanpinar Devlet Üretme Çiftliğinde 1961 yılından bu yana çalışan devrimci bir tarım İşçisi,yarı feodal ve kapitalist sömürü yasaları altında tarım İşçilerinin nasıl yaşadıklarını,yaşadıklarınızı,açık ve kavrayıcı bir şekilde dile getiriyor. Hakkıyı tarım İşçileri'nin hem kapitalist hem de yarı-feodal sömürü altında ezildiklerini yönetanmesi ve mücadelemizi sürdürmemiz ve güçlendirmemize İşık tutması açısından öğretici ve yararlıdır.

Ben bu çiftlikte 1961 yılından beri çalışıyorum.O zamanlar köyde 10 dönüm kadar tarlam vardı. Yazın gelip burada 3-4 ay çalışıp kışın köyüme gidiyordum.Ancak 1962'de de yanımı çalışmaya başladım.1962'den bu yana Devlet Üretme Çiftliği'nin devamlı İşçisiyim.1962'de ücretimiz günlük olarak 10 liraydı.Fakat İçindeki durumlar daha İyi geçiniyordık.Çünkü çiftlikte günlük ücret en çok 12,5 liradır.Buna rağmen geçinemiyoruz.Köydeki evimi ve tarlamı sattım,burada ufak bir ev aldım.Ev kirası ödemediğim halde çok zor geçiniyorum.Ev kirası veren arkadaşlar da var.Bunlar benden daha İsterdir.1965'ten bu yana sendikayıla ama sendikanın birgün İşimİle uğraştığını görmedim.Arada sırada ağırlar "yemeklerinİz nasıldır kaçınız var mı" gibi sorular sorarak çekip giderler.Sabahları kış günü bazen çay,peynirİbazen çorba verirler.Yaz günü sabahleyin salatalık,domun,öğleyin pilavı,salata-lık,veya kuru fasulye,akşamı akşam yemeğinde pilavlık günleri arada sırada turşu verirler. 2-3 haftada bir tüm İşçiler İçin 2-3 koyun keserler.İşçilerin mevcudu kışın 3000 kişidir.Yazın 5000 kişidir. Bu etin büyük kısmını ustabaşlarına,şef amirlere verirler.

Mevsimlik olarak çalışan İşçilere daha az Ücret ödüyorlar. Günlük 70-80 liradır.Bunun büyük bir kısmını da kesiyorlar.Elinde 35-40 lira zor kalıyor. Durum diğer İşçiler İçin de aynıdır. 125 lira alan bir İşçi, yemek parası,sendika parası verdikten sonra elinde sadece 60-70 lira kalıyor.

Bir İşçi hastalandığında Urfa ya havale ediliyor.140 km.lik yoldan sonra hastanede sıraya girİyor çoğu zaman muayene olmadan tekrar dönüyor.Çiftliğin bir doktoru var o da haftanın belli günlerinde geliyor. Çiftlikte bir İlaç dahı bulunmuyor. Kaza sonucu hayatını kaybeden İşçiye herhangi bir tazminat verilmiyor.O günlerde emekliliğini bir sene kalmış bir İşçi arkadaş kaza sonucu öldü,ama çocuklarına ailesine herhangi bir tazminat verilmedi.Aynı şekilde kaza geçiren bir İşçi hastaneye kaldırıldığında masrafları karşılanmıyor.Sendikacı olarak uğraşıyoruz diyorlar,ama bir şey yaptıkları yok. Sendikacıların her birisinin altında özel araba var.Sık sık Ankara' ya gidip geliyorlar.Her gittiklerinde ceplerini paraylı doldurup dönüyorlar.

İşçi arkadaşların çoğu bu durumlardan haberi olmuyor. Zaten büyük bir kısmı da sendikacının akrabalarıdır.Bunun İçin de sesini çıkarmıyorlar.En ufak bir şeyde İhbar ediyorlar.Çoğu İşçilerin geçim kaynağı yalnız burada aldığı ücrettir . İşten atılırım korkusuyla sesini çıkarmıyor.En ufak bir şey yapanın İşine son veriliyor.Bir kısım İşçi de borçlanmıştır.İşten atılırsam borcumu nasıl öderim diyor.Mesela, çoğu buzdolabı,televizyon, radyo , teyp taksitle almıştır.Aydın aya 750 lira taksit ödüyor.Zaten aldığı 2000 liradır,bunun bir kısmını ev kirasına veriyor, diğeriyle de bir ay idare ediyor.Çoğunun bu şekilde 20-25 bin lira borcu vardır. Mağazacılar İşçi çalıştığı İçin "Şu-bu sana ne İsterseen vereyim, tek sit taksit ödersin önemli değil"di yor.İşçi de falan İşçi aldı ben de alayım diyor.Çoğunun yiyecek bir şeyi yoktur,televizyon,buzdolabı , mobilya,teyp gibi her şeyi sevcuttur,ama hepsi borçludur.Bundan dolayı İşverenlere karşı ses etmeleri güç oluyor.

Çiftlikte Üretilen buğdaydan bıze,salekTörün altındakİ kırıntılar dan verirler,zaten yenecek durumda değildir.Bunun yanında aynı fiyatla İyi buğdayı dışarıdakı sivillere verirler,bunlar da ağalardır. MİdÜrle aralarına yapıp 50-60 ton en İyi buğdaydan alıyorlar,hem de en ucuz fiyatla. Kilosuna 290 kuruş 8 deyen bu ağalar, dışarıya kilosunu 400 kuruştan satarlar.

Kırıntılarını da bize aynı fiyatla 290 kuruştan veriyorlar.Aynı şekilde bunu diğer üretilen peynir yağ gibi yiyecekler İçin de yapıyorlar.İşçilere ancak 5-10 kilo veriyorlar.Fahalı olduğu İçin İşçi İ ne alamıyor.Bunu da alsalar borcun altından kalkamazlar.Sürüleri, yani koyun,İnek,tosun gibi hayvanları ağalara ucuzdan satarlar.100-200 tane koyunu dışarıda ağalar İki misli fiyatla satarlar.

Sürü çobanları günün 24 saatinde çalışırlar.Doğru dürüst yemek vermezler.Onların da ücretleri bizim gibidir.

İşveren İçin makinalar,arabalar İşçilerden daha çok kıymetlidir.Mesela bir gün bir şoför arkadaş kaza yapmıştı,arabayı devirdi.Arabanın İçinde bir sürü İşçi vardı.Bir İşçinin kolu kırıldı.Müdür kaza yerine geldi,İşçileri sormadan araba yı sordu."arabaya bir şey oldumu " dedi.Yani onun yanında araba,malze me daha önemli.Şoförler bir kaza yaptı mı şoförü ya İşten atıyor ya da hasarı şoföre ödettiriyor.

Bunun yanında diğer memurların emrine verilen özel taksileri vardır.O günlerde birisi arabayı çarptı.Araba daha yeni acenteden çıkmıştı.Onlara bir şey yapılmadı.Usta başları İstediği her şeyi yapıyor,ama İşçiler en ufak bir şeyde, İşine son veriliyor. Bir gün İşe geç gelen bir İşçi veya arabayı kaçırıp İşe vaktinde kavuşamayanın İki yevmiyesi kesiliyor.

İşçiler kızgın güneşin önünde sabahtan akşama kadar çalışıyorlar 6-7 İşçinin başına bir temsilci dikmişler. O,gölgede oturuyor sü - rekli,İşçileri kontrol ediyor.İşçilere büyük bidonlardan sıcak su veriliyor.Ustabaşları özel buzlu su İçiyorlar.Zaten tarla İçinde kızgın güneşin önünde bir de sıcak su İçti mi derhal hasta oluyor.Hiçbir İşçinin sağlık durumu İyi değildir

Üretme Çiftliğinde bu yılki son greyden sonra,makerler bir müddet buradan ayrıldı.Girİşte tüm İşçilerin kimlikleri kontrol ediliyor. Kimliği olmayan İşçiler İçeri bıra kılmıyor.Bu uygulama, makerlerden sonra kapıdaki bekçiler tarafından halen devam ettirİliyor.Çiftlikte özel bir gözcüyün uygulanıyor.Kapılara dikilen bekçiler, müdür veya başka bir amir geldiğinde hazırol vaziyette selam duruyorlar Önceden böyle bir şey yoktu.Şimdi, bir İşçi,bir amirin yanına gittiğinde esas duruşta duruyor. Böyle yapmadığı taktirde küfür yiyor.İhtiyar bir İşçi arkadaş şapkasını çıkarmadan amirin odasına girdiği İçin azarlandı,dışarı çıkarıldı.

Çiftlikteki İşçiler arasında ayrım yapıyorlar.İşçilerin yattıkları koğuşlar ayrılmış. Hatta bunlara İsim bile verilmiş: Urfa koğuşu Mardin koğuşu. Urfalılar diğer koğuşa gitşiyor aynı şekilde diğer koğuştakiler de Urfa koğuşuna gelmiyor.

Makine bölümünde çalışan İşçilere daha çok hasaret ediliyor.Araba parçaları yapılıyor en çok. Çırak çalıştırılıyor.Bunlara daha az Ücret ödenmektedir.Çıraklar dövülmekte,sövülmektedir.Sigortasız,sendikasız çalıştırılıyor.

Ceylanpinar'da bir de bir üsteğmen var.Burada'kı halka çok baskı uygulamaktadır.Kaçakçılık yapıyorlar diye karakolda halka İşkence yapıyor.Bundan önce burada bir ağa beyİsi kaçakçılar tarafından vurulmuş. Teğmen "ben ağabeyimin İntikamını alacağım" diyor.Bunu bahane ederek sık sık halkı karakola çekip İşkence ediyor.

BİR DEVRİMCİ TARIM İşçİsİ

Devlet'in "görülmemiş ücret artışları" Ceylanpinar İşçilerinin yanına varmamış. Fişlik ve koku İçinde ne bir ücret karşılığında çalışıyorlar.

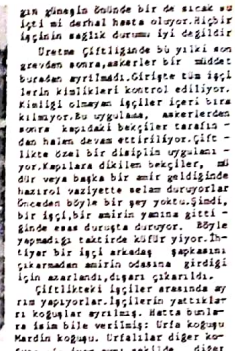

Yazın sıcağında kışın soğuğun da karın doyurmayacak bir para karşılığında çalışan bir Ceylanpinar İşçisi.

Bin liralık sadaka ile memur kitlesinin sendika mücadelesi bastırılamaz

İHP'nin İstekleri doğrultusunda Önce,köylünün tarım ürünleri düşük fiyatla gaspedildi. Toplumsal anlaşmayla İşçi sınıfının grev silahı alınarak, ücretleri dondurulmaya çalışıldı ve halen de çalışılıyor. Aynı doğrultuda memur ücretleri dondurulup, kadrolar sınırlandırıldı. Bu hazırlıklar akaryakıt ve şekere zamla birlikte sürdürüldü . Eğlik edecek olanın İse tekel mal delerine, ulaştırma hizmetlerine , İlaca ve KİT Ürünlerine yapılacak olan zamlar ve % 15'lik devaluasyon olacağı belirtiliyor.

Memur kitlesi Üzerinde oynanan oyunlar albaste Personel sayısının sınırlandırılması, yan ödeme ve maşların dondurulmasından İbaret değildir. Personel açığının karşılanması İçin zorla fazla mesai yaptırılmasına gidilmiştir. Gerekli yasa maddesi İse hazırdır. "Memur amirinin gerekli gördüğü zaman çalışmak zorundur." Bdt (10) İle (30) İlaç arasında değişen sant ba şına fazla mesai Ücreti İle emekçİler zorla çalıştırılarak, yeni personel almaktan daha kârlı bir yöntem bulundu. Tasarruf adına sağlık koşullarının düzeltilmesi, İş güvenliğinin sağlanması, servis konması vb. İçin hiç bir girİşimde bulunulmadı.

Ekonomik boyunduruğa,siyasi baskı eşlik etti. Fakat mesai yapmayan, İş ve can güvenliğinin sağlanmasını, sağlık koşullarının düzeltilmesini İsteyen Devrimci, yurtsever memurlar kıyım ve sürgüne uğratıldı. MC döneminde devlet dahrelerine yerleştirilen faşist kadrolar aracılığıyla yurtsever,anti-faşist memurlar yıldırılmaya, geniş memur kitlesi İle birleşmeleri Önlenmeye çalışıldı. Çalışanların İşyerlerin de toplanmakları yasaklandı. İşe 5 dakika geç gelenlere bile yan ödeme kesilmesi, sürgün v.b. cezalar verildi.

Memurların Örgütlenmelerinin engellenmesi İçin POL-DER, TÜH-DER , ve diğer memur Örgütleri sürekli kapatılmaya uğraşıldı. Yer yer kapatıldı. Bu çabalar bugün de yoğun bir şekilde sürdürülmektedir.

Memur yığınları hergün kendi bırlım dernaklerinde daha çok toparlanmakta, baskılara direnişle cevap vermektedir. Sık sık fazla mesaiye kalmama kararları uygulanmakta, sağlık koşullarının düzeltilmesi İçin yemek boykotları yapılmaktadır. Tabana yayılan geniş toplantılar, İmza kampanyaları sendika mücadelesinin olumlu adımlarını oluşturmaktadır. Sosyal faşistlerin yıkıcı tavırları ve kurdukları tekke Örgütleri bile tabandaki birlik İsteğini köreltemekte, örgütlü mücadelenin zorunluluğunu hayat hergün daha çok kavratmaktadır.

(500-1000) LİRALIK YENİ YARDIM MEMUR KİTLESİNE NE GETİRİYOR??

Hayat pahalılığına % 2 yansıyacağı söylenen yeni zamlar şindiden % 20 oranında pahalılığı arttırmıştır. Yeni zamlar ve devaluasyon gözönüne alınırsa, bunun kısa zamanda % (50-60)'ı bulacağı açıktır. " Sabit" gelirli denen memur kitlesinin Ücretleri İse dondurulmuş olması bir yana gerçekte sürekli azalmakta. (500-1000) liralık bir "yardım" İse satın alma gücündüzü eski konumunda tutmaya bile yetmeyecektir. Ama açıktır, bir parmak balla memur kitlesini susturmak, uyuşmaya çalışmak. İşçi-memur ayrımı komisyon kararlarını rafa kaldıranlar, asgari geçim İndirimini çıkarıyoruz, yan ödemeleri arttırıyoruz diye sayılar çıkaranlar memur kitlesini uyuttuklarını hiç sanmasınlar. Bizlerin ağlıklı vandlere,küçük aus paylarına karnımız tok. Memur kitlesi asgari Ücretin günün koşullarına göre arttırılarak vergiden muaf tutulması, İşçi-memur ayrımı kararnamesinin kaldırılması sendika hakkının tanınması İçin hergün daha çok ayağa kalkmaktadır Bizler yararına olumlu girİşimler, bunları yapmaktır. Emperyalistlere dilencilek yapanlar, faşist diktatörlüğe teslim olanlar, memur kitlesinin "sadaka"ya İstiyacı olmadı ğını İyi bilmelİdİr. Çünkü memur kitlesi İki süper devlet ve uşaklarına, Üç dağ'a değil, kendi gücümüze güveniyor, halka dayanıyor.

MEMUR KİTLESİNİN ACİL GÖREVİ ÖRGÜTLENMEKTİR.

Emperyalistler ve faşist diktatörlük İçine düştükleri bunalımı İşçilere, köylülere ve memurlara yetmenin "İnce" hesaplarını yapmakon; memur kitlesi daha büyük bİçİmde dağınık ve örgütsüzdür. Memur kitlesinin "merkezi" Örgütü olduğunu İddia eden TÜH-DER ve MEM-DER İ su yükselen mücadelenin taleplerine cevap vermekten uzaktır. Esas olarak, bellİ kadrolara ulaşabilmek te, onları toparlayabilmektedir.Oysa bugün esas mesele geniş memur yığınlarının varolan potansiyelini harekete geçirmek doğru hedeflere yönlendirmektir. Bizi başarıya ulaştıracak olan dar kadroların değil, yığınların mücadelesi olacaktır. Yığınların seferber edilmesini sağlayabilmemiz İçin de, birim örgütlenmelerini temel almalıyız. Yığınlarla güçlü bağların kurulması,İşkolu örgütlenmesinin koşullarının yaratılması da böyle sağlama bilir. Kitleleri faşist kadrolara ve faşist İdeolojİye karşı ancak bizzat İçlerinde mücadelelerine ön derlik ederek sıllahlandırabiliriz. Bugün sosyal-faşistlerİn,memur kitlesi Üzerindeki etkinliğinin kırılmasının yolu da tabanda çalışmayla ve birim Örgütlerinde. kitleleri birleştirmeyle mümkün olacaktır.

Sosyal-faşistlere karşı mücadele teyin edicİ bir önene sahİptİr. Çünkü bizzat Rus sosyal-emperyalizminİn İşbirlİkçİsİ bir siyasete kitleleri alet etmeye çalışmaları bir yana, kurdukları GENEL-DER, HABER-DER, TÜDED v.b. tekke Örgütleriyle memurlar arasına duvar çekmeye çalışmaktadırlar. Ancak tüm gerici İdeolojİler gibi sosyal- faşizm de tarihin çöplüğüne atılacak, sosyal-faşist demogojİ memur kitlesinin birlikte mücadelesini engelleyemeyecektİr.

MERKEZİ;GÖREV SENDİKA HAKKI İÇİN MÜCADELE;

Bugün asgari geçim İndiriminin çıkarılması,İşyerlerimizden faşist kadroların temİzlenmesİ, İş koşullarının düzeltİlmesİ, İş güvenliğinin sağlanması, sıyaset yasağının kaldırılması, kreş hakkı vb. acİl taleplerimİz İçerisinde esas kavrayacağımız halka grevlİ- toplu sözleşmelİ sendika hakkını kazanma mücadelesİdİr. İşçİ-memur ayrımının kaldırılması, sıyaset yasağının son verilmesİ gİbİ önemlİ taleplerİn gerçekleşmesİ bu hakkın kazanılmasına bağlıdır. Grev sİlahı İle donatılmış memur kitlesİ böylece mİcadelesİnİ daha üst bİr seviyeye çıkarabİlecek, mücadele kapasİtesİnİ arttırabİlecektİr. "Eşİt İşe eşİt Ücret" , "yöneticİlerİn çalışanlar tarafından seçİlmesİ"gİbİ temel taleplerİmİz uğruna mücadelede daha üst seviyede bİrleşmemİzİn yolu da buradan geçmektedİr. Temel taleplerİmİzİn esas olarak bugünkü yarı-sömürge yarı-feodal yapı İçerİsİnde gerçekleşemez olması, halkın bağımsızlık - demokrasİ ve sosyalİzm mücadelesİyle bİrleşmemİzİn zorunluluğunu ortaya koymaktadır.

Scanned by CamScanner

DEVRİMCİLER HALKIN YOLU'NUN DOĞRU ÇİZGİSİNDE BİRLEŞİYOR

DEVRİMCİLER HALKIN YOLU'NUN DOĞRU ÇİZGİSİNDE BİRLEŞİYOR

Halkın Yolu taraftarları üç dünyacı yenirevizyonizme karşı uzun ve çetin bir mücadele yürüttü. Bu ülkemizde şimdiye kadar görülmemiş, kitlevi, küçük burjuva değerlerin acımasızca yıkıldığı; en amiş, kitlevi, küçük burjuva değerlerin acımasızca yıkıldığı; en avantajlı konumuna rağmen revizyonizmin teşhir edildiği,kesin yenilgiye uğratıldığı bir mücadeleydi..

Halkın Yolu taraftarları içinden çıkan revizyonist çete sadece üç dünyacı revizyonizmi kabul ettirmek değil, doğru olan, devrimci olan her şeyi yıkmak için uğraşıyordu. Onlara TİKP revizyonistleride bütün gücüyle yardım etti. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği gibi gazeteler ise HY'nun yaşadığı mücadeleyi anlayamadılar ve fırsat ve kaladıklarını zannederek bu durumdan yararlanmak için azıcık dedikodulara kadar uzanan yapabilecekleri her şeyi yaptılar. "Halkın Yolu Parçalandı, dağıldı, artık bitti" gibi gönüllerinin istediğini bol keseden attılar. Halbuki Halkın Yolu taraftarlarında devrimci bir coşku, onların anlayamayacağı bambaşka bir ruh hali vardı. Ve onların hayallerine karşı gülüp geçildi.

Halkın Kurtuluşu gibi gazeteler niçin boş hayallere kapıldılar Halkın Yolu hakkında geçersiz hüküm verdiler? Çünkü onlar Marksist hareketin inşası konusunda doğru bir kavrayışa sahip değildi. Bu gün Türkiye Marksist-Leninist hareketinin 1974'lerde olduğu gibi bir yol ayrımı yaşadığını ileri adım atabilmek için küçük burjuvaziye ait olanlar ile proletaryaya ait olan,revizyonizme ait olan ile Marksizme ait olanları ayırt etmek gerektiğini kavrayamıyorlardı. Geleceklerini bu ayrım çizgilerinin karmakarışık edilmesinde ve küçük burjuvazide arıyorlardı. Halkın Yolu ise Marksist hareketin inşası konusunda doğru bir kavrayışa sahip olduğu gibi yeni revizyonizme karşı mücadeleyi her alanda ayrım çizgilerinin net bir şekilde çizilmesi ile birleştiriyordu. Geleceğini proletarya ve Marksizm temeline oturtuyordu.

Bu nedenle Halkın Yolu geçmiş hatalardan kolayca ve hızla arınmaya çelik gibi sağlamlaşmaya başladı. İşte bu gelişme devrime ilgi duyan herkeste Halkın Yolu'na haklı bir ilgi ve güven duymayı getirdi.

Bugün Halkın Yolu taraftarı olup da üç dünyacılığı farkında olmadan kabul etmiş insanlar, hatalarını kavrayıp doğru çizgiye geliyorlar. Aydınlık, HK, Kava, HB, Kurtuluş Yolu, Dev-Genç, İGD gibi akımlardan birçok kişi HY'nun doğru çizgisi etrafında birleşiyor... Kitleler HY'nun görüşlerini benimseyen devrimcileri ayırdediyor,onlara güven ve sevgi besliyor. Bütün bunlar HY'nun gelişmeyi, geleceği Marksizmi temsil ediyor olşundan gelmektedir. Bu sayımızdan itibaren değişik siyasi akımlardan gelip HY çizgisi etrafında birleşen devrimcilerden bazılarının özeleştirilerini yayınlayacağız.HY şimdiye kadar böyle bir tutum izlemiyordu. Bugün özeleştirilerin ya yınlanması tutumuna geçilmesi gürültü çıkarmak, küçük burjuva Aydınlarını etkilemeye çalışmak gibi nedenlerden ileri gelmiyor. Maksadımız yeni bir yol ayrımının yaşandığı bu dönemde devrimcilerin hatalı çizgileri görmesini kolaylaştırmak, doğru bir çizgide,ML çizgide birleşmelerine hizmet etmek, kolaylaştırmaktır.

Halkın Yolu'nun amacı asla kendi başına bir grup olarak var olmak değildir. Halkın Yolu'nun varlık nedeni ve amacı bütün devrimci potansiyeli tek bir çizgi etrafında toplamak,birleşik adına layık bir tek proletarya partisini kurmaktır. Halkın Yolu bu yolda her türlü küçük burjuva yapıyı, eğilimi, küçük burjuvazinin bireyciliğinin kollektif ifadesi demek olan gurupçuluğu yıkacaktır. Proletarya partisi hedefine varacaktır. Bugün proletarya partisi zorunlu bir ihtiyaç,engellenemez bir gelişmedir. Ancak bu Halkın Kurtuluşu gibi gazetelerde olduğu gibi küçük burjuva aydınlarının istediğinden "parti olsun da ne olursa olsun" anlayışından gelmiyor. Proletarya partisinin oluşumunun ve engellenemezliği doğru çizgideki proleter devrimcilerin kitlelerin en ileri unsurlarıyla, onların mücadelesiyle birleşmiş olmasından, proletarya partisini kitlelerin başında inşa etmek için önemli bir mesafeyi katetmiş ve katediyor, olmalarından ileri geliyor.

Gaziantep'te Hasan Kızılkaya yoldaşı anma gecesi yapıldı

Gaziantep'li devrimciler, halkımızın yılmaz savaşçısı yiğit proleter devrimci Hasan Kızılkaya'yı anma toplantısında

Gecemizi tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla açtık. Tertip Komitesinden bir yoldaş açılış konuşmasında gecenin amacını anlattı. Sonra proleter devrimci bir ozanımız devrimci marşlar söyledi Marşlara halkımız zaman zaman eşlik etti, program aralarında gecemize gelen mesajlar okundu. Sonra sıra ile dört tane ozan çıktı , sonra kendisi sanayi işçisi olan bir ozanımız Hasan Kızılkaya yoldaşa ağıtlar ve 1 Mayıs mahallesine türküler okudu. Salon tıklımtıklım dolmuştu. Hâlâ gelenler vardı. Kadınlı erkekli, çocuklu bir sürü kitle faşist diktatörlüğe kinlerini haykırmak için bir defa daha bir araya gelmişlerdi. Bir yoldaş konuşma yaparak 1 Mayıs gecekondu halkının yiğit direnişini dile getirdi. Faşist diktatörlüğün polisine, panzerine, kurşunlarına karşı pohpohlamaya "işte bak bu adam devrimci değil sen nasıl onun dediklerine inanırsın, o kötü insandır" diyor ve devrimci değil dediği arkadaşa da diğer arkadaşı için aynı şeyleri söylüyorlardı. Bu kuş beyinleriyle onlar bizler arasına, nifaktohumları saçıyor, bizleri birbirimize karşı kışkırtmak ve birliğimizi engellemek istiyorlardı. Ama boşa çıktı, yapamadılar,başaramadılar ve başaramazlardı. Çünkü bizler doğrunun ML'nin ne olduğunu, bunu kimlerin temsil ettiğini, revizyonist, karşı devrimci, uzlaşmacı 3. dünya teorisinin neye hizmet ettiğini kavramıştık. Artık bizleri birleştiren bir dava bir inanç vardı. Bizleri H.Yolu'nun ML çizgisi birleştiriyordu. İşte bunun için biz artık kişisel güven değil, siyaset bakarak hareket edeceğiz.

Bundan sonra da biz, bir siyaseti benimsemenin kişilere bakarak değil, siyasete, doğruya, ML'ye olan bağlılığına bakılarak benimsenmesi gerektiğine inanıyoruz.

KAHROLSUN REVİZYONİST 3 DÜNYA TEORİSİ!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

HÜRRİYET ve YENİBEY Mahallesinden Devrimciler

ADANA:

Revizyonizmi red ediyor Marksist-Leninist çizginin yanında yer alıyoruz

Bizler Adana Hürriyet ve Yenibey mahallesinden H.Yolu'ndan devrimciler olarak, revizyonist üç dünya teorisi üzerinde süren mücadeleyi ve bundan çıkarmış olduğumuz deneylerden diğer devrimci yoldaşlarında ders çıkarmaları açısından anlatmak istiyoruz.

Bilindiği gibi, H.Yolu saflarında oportünist üç dünya teorisini red etme eğilimi hakimdi.Bizler 3. dünya teorisini tam olarak kavramamakla birlikte red ettik. Fakat bir süre sonra Üç dünya teorisini red eden kişilerin üç dünyayı yeriden tartışalım araştıralım deme ye başladıklarını gördük.İlişkilerimiz daha çok kişilere güven ve ahbap çavuş temelinde olduğundan sorumlu yoldaşlarla büyük güvenimiz vardı. Onlar bizlere birşey anlattıkları zaman bunun doğru olduğuna inanır araştırmaya girmezdik. İdeolojik ve siyasi seviyemizindüşük olmasından yararlanan bu dönekler, bizlere üç dünya teorisinin doğru olduğunu, anlatırbizlere kabul doğrultusunda yazılarda gıtarlardı. Böylece mahalleideki bütün yoldaşlar üç dünyayı kabul etmeye başladı. İşte bu kişilere olan güvenimiz bizleri rahatlıkla onların arkasından sürükleyebildi. Biz bu zaaflardan dolayı üç dünya teorisinin karşı devrimci özünü kavrayamadık ve bu teoriyi kabul ettik.

Günler geçtikçe H.Yolu saflarında süren iki çizgi mücadelesi alabildiğine şiddetleniyor ve yoğun tartışmalar oluyordu. Bu tartışmalar sırasında bizlere oportünist şeflerce hazırlanmış 15 soruyu içeren birer reçete hazırlayıp 3. dünyayı red eden yoldaşlara soru sormamızı sağlıyorlardı. Bizlere oportünist üç dünya teorisini bu yolla kabul ettirmeyi ve meselenin özünü gizlemeye çalışıyorlardı. Bu dönekler bizim H.Yolu na karşı olan aşırı güvenimizden çekindiklerinden dolayı oyalama taktikleri uyguladı, çeşitli manevralara baş vurdular.

Bizler H.Yolu'nun ne zaman çıkacağını sorduğumuz an gazete şu gün çıkacak, söylediklerı gün çıkmayınca felân tarihte çıkacak diye yalan söylüyorlardı. Daha sonra gazete, maddi olanaksızlık nedeniyle çıkmıyor, bağış toplamamız gerekir dediler. Bizler bir müddet bağış topladık. Daha sonra gazete yine çıkmayınca türlü türlü yalanlara baş vuruyorlardı. Ama biz sonunda bunların Aydınlığa geçerek ihanet ettiklerini görünce anladık ki bunlar bizleri bir süre daha oyalamak ve Aydınlığa geçirmek için zaman kazanmak istiyorlardı. Bu arada Aydınlığı araştıralım demeye başladılar. Ama artık bu yalanlar etkili olmuyordu. Bu manevralar onların açık kimliklerini ispatlıyordu. Bu sırada biz H.Yolu'ndan arkadaşlarla ilişki kurmaya ve 3. dünyayı yeniden ama çok yönlü olarak araştırmaya ve tartışmaya başladık. Artık o eski ahbap çavuş arkadaş dost ilişkilerinin yıkılması gerektiğini, meselenin ahbap çavuş, arkadaş, dost meselesi değil, meselenin sınıf mücadelesi meselesi, devrim ve karşı-devrim meselesi olduğunu kavramaya başladık. Tartışma ve araştırmalarda, bu gerici teorinin özünü ve onu uygulamanın insanı nereye götüreceğini öğrendikçe ön yargılarımızı iyice aştık, herşeye öğrenmek ve değişmek için bakmaya başladık. Dostluk, arkadaşlık diye nereye sürükleniyor olduğumuzu kavradık Oportünistlerden bağlarımızı kopardık.

Oportünistlerin devrim anlayışı, uzlaşmaz sınıf mücadelesi anlayışı değil, kişilere olan güvenden kaynaklanan dostluk anlayışı,sağcı uzlaşmacı, sınıf işbirlikçi anlayışı idi. Bu anlayışın ürünü olarak, onlar bizleri birbirimize karşı kışkırtmaya çalışıyorlardı. Bizler onların bu manevralarına karşı devrimci olarak birleşmeyi ve birbirimizi anlamayı ve birbirimizi sevmeyi ve birbirimizi sevmeyi ve birbirimizi sevmeyi

FİLİSTİN VE ARAP HALKLARI

Baş Tarafı 2.Sayfada

larının haklı davasını savunur görümeye başladılar. Bütün bunlar tek bir maksada ulaşmak için: kibini safdışı ederek petrol kaynakları bakımından çok zengin olan bu önemli bölgeyi ele geçirmek.Sovyet sosyal-emperyalistleri bugünbu maksada ulaşmak için Ortadoğudabir yandan ellerindeki mevzileri sağlamlaştırmaya, diğer yandan da kay bettikleri mevzileri yeniden kazanmaya bukalemun gibi kılıktan kılığa girerek bölgedeki nüfuzlarını arttırmağa çalışmaktadırlar.

FİLİSTİN HALKI ŞANLI MÜCADELESİNİ HİÇE SAYAN SÖZDE "BARIŞ" PLANLARINA KULAK ASMADAN SAVAŞA DEVAM EDİYOR.

Filistin halkı bağımsız ve özgür Filistin için silahlı mücadeleye başladığından beri emperyalistlerin,revizyonistlerin ve Arap gericiliğinin engellema ve baltamalarıyla karşılaşcı. Ancak hiçbir güç Filistin halkını mücadeleden vazgeçiremedi. Halkın kararlılığı ve cesareti sayesinde bugün bütün dünya Filistin milli kurtuluş savaşını tanıyor. Zulüm, sömürüye, yoksulluğa karşı öfkeduyan herkes Filistin devrimcilerine derin bir sempati besliyor. Filistin devrimi dünya halklarına öylesine maloldu ki "devrim"in adından ödü kopan emperyalist devletler, gerici yönetimler bile bu halkın kendi kaderini tayin hakkını tanıdıkla - rını ilan etmek zorunda kalıyorlar.

İçinde bulunduğumuz dönemde yiğit Filistin halkı zor savaşları başarıyla veriyor. Bir yandan Mısır hakim sınıflarının Filistin devrimine karşı ABD ve İsrail'le hazırladıkları komplolar, diğer yandan revizyonist Çin yöneticilerinin Filistin devriminin düşmanlarıyladır leşmesiçabkırasan Filistin halkını haklı mücadelesinden vazgeçirmeye yetmiyor. Filistin halkı karşı-devrimci barikatları aşarak mutlak ta zafere ulaşacaktır.

TELRA

Baş Tarafı 4.Sayfada

çıklayan Halkın Yolu'ndan devrimci işçiler sendika tarafından iş - ten attırılıp işçilere şu yalanla rı söylemişlerdir. "bunlar anarşist,Kürtçü, Maocular ve faşistler dir.Onlar patronların düşüncesini savunuyorlar." işçi arkadaşlar ise onların faşist olmadıklarını dürüst devrimciler olduklarını söyle mişler ve "Maoculuk böyle ise biz de allahına kadar Maocuyuz" diye - rek, işçi kıyımını yasallaştıran 1475 sayılı iş yasasının 13 ve 17. maddelerinin patron ve sendika ağa larına yaradığını söyleyerek onlara karşı mücadele etmektedirler.

Bir TELRA'li işçiler faşist patron ve sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadelemize devam edecağiz.

İŞÇİ KIYIMINA HAYIR !
KAHROLSUN SOSYAL-FAŞİST MADEN-İŞ YÖNETİCİLERİ !
1475 SAYILI İŞ KANUNUNU SAVUNAN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER KAHROLSUN !

TELRA' dan Devrimci İşçiler

HAPISANELER BİRER

Baş Tarafı 6.Sayfada

mekte, diğer yandan da bu maddeler sömürü aracı olarak kullanılmakta - dır.

- Cezaevinde "sübyam" denilen çocuk mahkumlar bütün gün çalıştırılmakta, buna karşın para vb. verilmemektedir.

- Balıkesir cezaevindeki faşist katliamdan sonra cezaevimize gönderilen 12 faşist aracılığıyla mücade le engellenmeye çalışılmakta,faşist idare işbirliği ile cezaevinde terör havası estirilmeye çalışılmakta dır.

Bunlar sadece birkaç örnek.

Faşist diktatörlüğün bu baskı ve teröründe sosyal-faşistler de ortaklık etmektedir. Buradaki mahkumla - rın anlattığına göre (ben daha o za man hapisheneye girmemiştim) daha önceki müdür zamanında, müdür mahkumlara işkence yaparken, aynı za - manda O da mahkum olan T"K"P'li sos yal faşist doktor, mahkumu hemen işkenceden sonra tedavi ederek, iş - kenceyi avukatın tespit etmesini ön lemekte imiş. Şimdi ise bu ve diğer sosyal-faşistler idareye ispiyonluk görevini yapmaktadırlar.

Faşist diktatörlüğün bu baskı ve sömürüsü karşısında mücadelemiz dur mayacak, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde Üzerinize düşeni yapmak için mücadelemizi daha kararlı olarak sürdüreceğiz. Çün kü tüm halkımızın olduğu gibi onun bir parçası olan mahkumların kurtuluşu da ancak Demokratik Halk Devrimiyle mümkündür.

NE ABD NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

ZİNDANLAR BOŞALSIN,GENEL AF!

Trabzon Kapalı Cezaevinden bir HALKIN YOLU taraftarı

ARNAVUTLUK UN SOSYALİST

Baş Tarafı 8.Sayfada

Arnavutluk'ta köylülük bu tip örgütlenmeye zorla mı itilmişti ? Anti-komünist propogandanın üzerin de fırtınalar kopardığı bu sorula - rın cevabını da biraz "Arnavutluk" köylüleri tarihe yazmışlardır.Önem li olduğu için kısaca açalım bu ko nuyu.

Bu örgütlenmeye birkaç aşa mada gelinmiştir. İlk aşama, halk iktidarı kurulduktan sonra gerçek leştirilen demokratik reformlardan en büyüğü ve en önemlisi olan "ta rım reformu idi. "Toprak işleyen in!" sloganı ile başlatılan bu re form ile, ilk aşamada, toprakta ö zel mülkiyet 20-40 dönüme (hektara) indirildi; toprakları daha fazla olanlarınki karşılıksız olarak el lerinden alındı. Arnavutluk'ta bun lar yine de büyük toprak sayıldı - ğından, 1946'da bu miktar 5 dönüme düşürülerek zengin köylünün ayrıca lıklı durumuna son verildi. Bu top rakların % 90'ı, beşer dönüm olarak topraksız ve yoksul köylülere dağıtıldı, geriye devlet malı olarak tüm halkın mülkiyetine geçti. Bu dönemde kurulan"yoksul köylü'ko miteleri", toprak reformunun iyi bir şekilde uygulanmasında etkin bir rol oynadı.

Toprakların yoksul köylülere da ğıtılması, onların ağa-tefeci boyunduruğundan kurtarılması, köylü ve AEP'ye yaklaştırdı, işçi sını - fından gördüğü destek işçi-köylü ittifakını perçinleştirdi. O zama na kadar sadece tüketici koopera - tifleri kurmuş olan köylüler da topraklarından daha iyi yararlanma arzusunun doğmuş olduğunu tespit eden Parti, kollektivizasyon (kooperatifleşme) fikrini yaymaya başladı. İlk kooperatif, bir köyün gözlülü olarak birleşmesiyle 1946' da kuruldu.

1955'e kadar dikkatli bir siyaset izlenerek, köylülerin bu yeni sistemin üstünlüğünü görüleyle gö rüp ikna olmaları temelinde, koop ratifleşme hareketi sürdürüldü. Ta bii bu arada tecrit olmaya başla - yan zengin köylülerin direnişiyle de karşılaşıldı ama Parti'nin çı - lışması, işçi sınıfının desteği ve köylü kitlelerinin devrimci şevki sonunda hareket güç kazandı. 1955' ten sonra hızlanan kooperatifleşme dağlık yöreler dışında, 1959'da ta mamlandı. Toprak reformu sonucunda köylüler arasında ekonomik açıdan ayrıcalıklar ve farklılıklar büyük ölçüde kaldırılmış olduğundan, koo peratifleşme de olduğça pürüzsüz bir şekilde gerçekleştirildi. 1966 'da, ekonominin genel olarak güç - lenmesi ile, AEP'nin "Dağları da o valar kadar verimli yapalım" çağrı sını, o günü sabırsızlıkla bekle - yen dağ köylüleri muazzam bir devrimci şevk ile karşılıadılar ve dağ lık bölgelere bu sistemi 3 ay gibi kısa bir zamanda getirdiler.

Devlet çiftlikleri Arnavutluk'ta en yüksek tarımsal örgütlenme biçimidir. Bütün topraklar ve bundan elde edilen gelir devlete (yani tüm halka) aittir. Devlet, çift lik emekçilerine, tıpkı sanayi iş çilerine olduğu gibi, ücret öder . Devlet çiftlikleri, en ileri tarım yöntemlerini uygular, en iyi verimli en randımanlı ve tarımsal üretimbi rimleridir.

İşte Arnavutluk'un bütün köylerine refah ve mutluluk getiren,köy ile kent arasındaki farkı giderek yok etmekte olan, Arnavutluk halkı nın ekme gibi daha aşağı Krugev lerin kayfine bırakmayacak olan ta rımsal örgütlenme budur.

ARNAVUTLUK'TA GERİ KALMIŞ BÖLGE YOKTUR.

Genel olarak kapitalist Ülkelerin, özel olarak da geri kalmış ül kelerin özelliklerinden birisi, ba zan muazzam boyutlara ulaşan bölge lerarası dengesizlikler. Örneğin, Türkiye Kürdistan'ının ortaçağ karanlıkları içine hapsolmuş bir böl ge olduğunu biliriz. Kürt ulusu üzerinde milli zulüm politikasının bir devamı olarak Kürt halkını ortaçağ karanlığı içine hapseden Türkiye büyük burjuvazisi ve toprak ağaları, Doğu'nun "bir taş yığını " olduğunu, iklimi, coğrafya koşulla rı yüzünden kalkınamadığını ileri sürerek, "eldan ne gelir? Tabiatın cilvesi" diyerek bu çifte sömürüyü gizlemeye çalışırlar.

İdari olarak 26 bölgeye ayrılmış olan Arnavutluk'ta ise geri kalmış bölge yoktur. Bu bölgeler - den her biri bugün, kurtuluşun ön ce tüm Ülkede yapılan sınai üretim den fazlasını yapmaktadır. Bunun ne büyük bir başarı olduğunu anlamak için, Arnavutluk'un % 76'sının dağlık olduğunu hatırlaramak yeter.

Arnavutluk halkının sosyalizmi inşa ederken gösterdiği kararlılık devrimci şevk, yüce insiyaatif ruhu ve elde ettiği büyük kazançlarıcı başarılar, gökten zembille inmemiş - tir. Bütün bunlar Arnavutluk Emek Partisi'nin ve Arnavutluk halkının sosyalist yurtseverliğinden, kendi gücüne ve sosyalizmin yaratmakta olduğu geleceğe duyduğu sarsılmaz inançtan, "arzi"nin öğretilerinin verdiği hayat verici güçten ve bütün halkın emperyalist revizyonist kuşatmaya karşı verdiği aşsız mücadeleden kaynaklanıyor. Enver Hoca Yoldaşın dediği gibi, "Sadece bü - yük bir perspektif büyük kahramanlıklara yol açar; kökü idealojik inanç, harikalar yaratır."

DEVAM EDECEK

DEVRİMCİ HALKIN YOLU, HAFTALIK SİYASİ GAZETE, SAHİBİ: KEMAL YALÇIN, YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: CELAL TAŞ, YÖNETİM YERİ: BİNBİRDİREK MEYDANI , IŞIK SOKAK NO: 3 KAT: 1/3 SULTANAHMET - İSTANBUL, ÖDEME ADRESİ: KEMAL YALÇIN , POSTA ÇEKİ HESAP NO: 109983 , ABONE: ALTI AYLIK 120 TL BİR YILLIK: 240 TL. YURTDIŞI İKİ KATIDIR. BASILDIĞI YER: DONYA SÖPER VEB OFSET A.Ş. TESİSLERİ

GAZİANTEP'TE H. KIZILKAYA

Baş Tarafı 6.Sayfada

şı nasıl direndiğini anlattı. Sonra halk sinema grubunun gerçekleştirdiği filmleri seyrettik, Önce 1 Mayıs 1977 taksim katliamının fil mini sonra 1 Mayıs gecekondu hal-

ZAM DALGASI

Baş Tarafı 1.Sayfada

işbirlikçi sınıflar doyacak gibi değildir. Kârlarını korumak ve artırmak, düşenlerini sürdürmek için sırada daha bir sürü sömürü ve baskı tedbirleri var. Eğer hazırlık - ları yakalanmak istemiyor, eğer bunlara katılmmak istemiyor, cebimizdeki paranın sömürücü sınıflarin cebine akmasını istemiyorsak bir tek yol var: Emperyalizme, Sosyal-emperyalizme, Sözlükle iki süper devlet ve uşaklarına karşı mücadeleye atılmak... Başka bir yol yok.

İŞSİZLİK

Baş Tarafı 4.Sayfada

artmaktadır. Hergün başer onar atılanları saymaraak son bir iki ay i çinde Çanakkale Seramik'ten 1800 İşçi atıldı. İzmir'de 500 lastik İşçisinin,Profilo Holding'ten 350 İşçinin, İzmir'de 200 İşçinin İşine son verildi. Önümüzdeki dönemde İşçi sayısında daha da büyük bir artış olacaktır. Hakim sınıflar İnfa ağıklarında geveleyip duruyorlar. İşbirlikçi burjuvazinin talebi üzerine "Toplumsal Anlaşma" ile Kamu Kesiminde İşçi çıkışlarını ko layılaştıran maddeler kabul edildi. Kamu Kesimi büyük İşçi çıkışlarına hazırlanıyor.

YAŞANILAN BUHRAN ŞARTLARI VE HIZLA ARTAN İŞSİZLİK BUTUN BURJUVA PROPAGANDALARI İFLAS ETTİRİYOR

Hakim sınıflar sonuçları gittik çe ağırlaşan buhranın ve İşsizli - ğin kaynağını gözlerden gizleyebilmek,emekçilerin mücadelesini engelleyebilmek için yoğun bir propagan da faaliyeti sürdürüyor. Her türlü revizyonist ve reformistler bütün gayretlerini bugünkü buhranın gelip geçici olduğuna, bunun yükünü milletçe omuzlamak gerektiğine, bu dar boğaz atlatılınca herkese İş bulunacağına ve kalkınmanın gerçek leşeceği türünden vaazlarla kitlelerin mücadele hedeflerini ve mücadelelerini engellemeye çalışıyor - lar.

Ancak bugün yaşanan buhran o - ğer gerçekler gibi İşsizlik olgusu nun da emperyalizme bağımlı ekonomik yapının bir ürünü olduğunu, ısalmak bir yana gün geçtikçe büyüdüğünü,ve yarı-sömürge yarı-feodal yapı yıkılmadan İşsizliğin ortadan kalkmayacağını an çıplak bir biçim de gözler önüne sermektedir.

REVİZYONİSTLERİN İFTİRALARI

Baş Tarafı 2.Sayfada

teren gerici anlayışı ortaya sermektedir. Bu burjuva revizyonist a kıma göre dünyada kendi gücüne güvenerek sosyalizmi inşa etmek diye birşey olmamıştır, olamazda. Ona göre dünyada büyük devletlerle küçük devletler vardır, küçük devletler büyük devletlerin emirlerine , denetimine, hegemonyasına boyun eğmeli, büyükler de küçüklere "yardım" ve krediler sağlamalıdır.

Aydınlıkçı revizyonistler, Arnavutluk Çin'in karşı karşı devrimci teori ve pratiğini mahkum ederek hegemonyacıların "kural" larını ih lal ettiği için revizyonist Çin yönetimi tarafından "cezalandırılması"na hararetle destekliyorlar. Hatta gözle görülür bir zevk ve sevinçle "Arnavutluk'ta dış yardımla rın kesilmesinden sonra ekonomik durumun kötüleştiği bildiriliyor," diye yazabiliyorlar. Adeta, "elbet te, Çin kendine boyun eğmeyani iş te bu hallere sokar," diye gözdağı veriyorlar. Tabii Arnavutluk'ta sa pa sağlam ayakta duran sosyalizmi kötülemek, onun "eninde sonunda". Rusya'ya bağlanacağını"ispatlamak" için uydurulduğu yalanlar.Bu uydurmalar belki Marksizm-Leninizmin ve sosyalizmin muazzam gücünü kavrayamayan ve başkasına dayanma ruhuyla eğitilmiş insanları etkileye bilir. Ama Arnavutluk hakkında sör söylemek isteyen doat, düşman Arnavutluk halkının varlığı gerçekle yüzyüze gelmekten kurtulamaz ve onu değiştiremez.

Arnavutluk halkı Marksizm-Leninizmin rehberliğinde Emek Partisinin önderliğinde kendi gücüne güvenerek sosyalizmi inşa etmiş ve etmektedir. Arnavutluk'un kalkınma - sında sosyalist ülkelerden alınan ve karşılıklı yardım ilkesi uyarınca ülkeyen yardım ve krediler daima önemsiz bir yer tutmuştur.

Çin revizyonistlerinin iki ülke arasındaki anlaşmaları tek taraflı olarak yırtmasına karşın Arnavutluk'un kalkınmasına ciddi hiçbir zarar vermemekte ve plan hedeflerine ulaşmaya engellememektedirler.

Aydınlık revizyonizminin elebaşıları da Arnavutluk'ta sosyalizmin ne kadar sağlam temeller üzerine oturmuş olduğunu, Arnavutluk'un Emek Partisi ile Arnavutluk halkı arasındaki sarsılmaz birlik sayesin de her türlü güçlüğü kendi güçleri ne dayanarak nasıl kolaylıkla aşabileceklerini görmek isterlerse ko layca görebilirler.

Arnavutluk'a saldırıda ederken göz lerini İyice kapıyorlar ve Arnavutluk'un Avrupalı emperyalistlerden "yardım" istediğini, ilerde de er geç Rusya'ya el açacağını iddia e diyorlar. Oysa bu Marksizm-Leninizme Arnavutluk'ta sosyalist inşanın tarihi tecrübelerine ve nihayet Arnavutluk'un anayasasına aykırıdır. Çünkü Arnavutluk sosyalist ekonomisini kendi gücüne güvenerek inşa etmede öylesine yüksek bir aşamaya ulaşmıştır ki, anayasasında,hiçbir emperyalist yada revizyonist ülkeden kredi yada "yardım" alınmayacağı ayrı bir yasa maddesi ile belirtilmiştir. Aydınlık revizyonistlerinin hemen hemen her şeyini kendi gücüne güvenerek yaratan Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti' nin dış "yardım"lara bel bağlamadığını iddia etmelerine karşalar bile gülecektir.

Aydınlık revizyonistleri, Arnavutluk'a Çin'in Emperyalizme Açılışını Gizlemek İçin Saldırıyor.

Peki bütün bunlar bir yana, Aydınlık'ın Arnavutluk'un kendi gücü ne güvenoğlu, emperyalistlere el açtığı yalanını tam da Çin'in ekonomisini Amerikan, Japon ve AET sermayesine açtığı bir dönemde ortaya atmasına ne demeli.

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır, diye bir söz vardır. Aydınlık revizyonistleri tam da "evsahibi"ni bastırmaya çalışan "yavuz hırsız"ğibi davranıyor. En İyisi savunma, saldırıdır, düşüncesiyle ha rekete geçiyor. Maksat önce saldırarak ortalığı toz dumana katmak ve Çin'de sayısı artan yabancı sermaye yatırımlarını gürültüye getirerek gözlerden gizlemek.

Çin'de emperyalizme açılmanın en son ve çarpıcı örneği bir süre önce Japonya'nın Çin'e 2 milyar do lar tutarında kredi verme kararı almasıdır. Bu para, Japon bankalarının dünyada İmdiye kadar verdiği en yüksek kredidir. Ayrıca geçtiğimiz günlerde Tanyug Haber Ajansının (Çinli revizyonistlerin"yoldaşı Tito"nun Ülkesinin haber ajansı) verdiği habere göre Eylül ayı sonunda bir AET heyeti Çin'e gidecektir. Avrupalı emperyalistle rin heyeti önlerine yeni ufukler a çan bu geniş Ülkeyi yağmalamak Çin halkını sömürmek için ayrıntılı bir planla revizyonist Çin yönetiminin karşısına çıkacağı anlaşılmaktadır. Heyetin Çin yöneticileriyle 120 kadar sanayi projesini ve ticaret hacminin genişletilmesi meselesini görüşeceği Tanyug Haber Ajansının verdiği bilgiler arasındadır. Sırf bu örnekler bile,emperyalistlere dayanarak "kalkınma" yı amaçlayanın gerçekte revizyonist Çin yönetimi olduğunu, Aydınlık'ın revizyonist şeflerinin Çin halkını çifte sömürüye mahkum eden yani Çin burjuvazisini aklamaya çabaladıklarını göste-meye yeterlidir. Gerçekleri değiştirmeye hiç bir gücü ricinin, hiç bir revizyonistin gücü yetmez.

SOVYET SOSYAL EMPERYALİSTLERİ

Baş Tarafı 2.Sayfada

rî Sovyet tehdidine ve savaş tehlikesine karşı koruma yutturmacasıyla , Ülkeleri kendine bağlarken, sosyal-emperyalistler ise ABD' nin saldıran planlarına karşı koruma adı altında Arap ülkelerini kendine bağlamıştır. Eğer şimdi sosyal-emperyalistler hızlı bir Arap"dostu" pozuna girmişse ABD emperyalizminin canice planlarına tepki duyan halkları ve ülkeleri kendi nüfuzu altına almak istemesin endir. U"ABD ' yu karşı isenize benim boyunduruğum altına girin" demektedir.

Sosyal-emperyalistler yapranmış olr maskeyi yüzlerine takıp piyasaya çıkarken Çin'li revizyonistlerin ihanetlerinden de yararlanmaktadır.Çin li revizyonistlerin sözde sosyalist bir Ülke adına ABD emperyalizminin hegemonyacı canlıyane planlarını desteklemeleri ve onunla işbirliği sürdürüyor olmaları, sosyal-emperyalistlerin ,ABD emperyalizminin baskısı altındaki halklara kendini "dost" gibi yutturmasına hizmet etmektedir .

Ancak halklar sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzünü, onların demagojilerinin altında yatan gerçeği kendi tecrübeleriyle kavramışlardır.Hiç bir yalan sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzünü gizleyemez. Marksist-Leninistler halklara ABD emperyalizminin, Sovyet sosyal-emperyalizmine ve Çin hegemonyacılığına güvenmelerini,aldanmalarını kendi devrimci güçlerine güvenmelerini öğretmektedir. İşte Ortadoğu'da sosyal-emperyalistlerin ve diğer emperyalistlerin oyunlarına boyacak olan Filistin halkının hiçbir emperyalizte değil, kendi gücüne güvenmesini öğrenmiş olmasıdır.

MAHKUMLAR KADER

Baş Tarafı 6.Sayfada

ğı mücadelesinin bir parçası olarak sürdürmektedirler. Hükümetin cezaevleri için düşündüğü yeni gerici terbirlerin cezaevlerindeki mücadeleyi engellemeye gücü yetmeyecektir.

ADAPAZARI CEZAEVİNDEN DEVRİMCİLER

ANKARA MADEN

Baş Tarafı 4.Sayfada

"Biz sınıf ve kitle sendikacılığı yapıyoruz. Maden-İş sınıf sendikasıdır.Toplu iş sözleşmesinin görüşmeleri İstanbul'da merkezler düzeyinde sürmektedir.Son olarak da yine İstanbul'da görüşmeleri olmasuzlukla biten 21 İşyeriyle birlikte yürütülmektedir.Onlarla Ankara ' dan yalnız sizin görüşmeniz birleştirilmiştir. Tek tek fabrikalarda görüşmeler artık geçerliğini yitirmiştir,sabırlı olun, bize güvenin , kışkırtıcılara (!) dikkat edin, onlara kanmayın " sözleri üzerine bazı İşçiler görüşlerini açıklamışlar ve sorular sormuşlardır. Bu toplantıda da teşhir olan sendika ağası ve çömezleri çareyi "sceleci olmayın, toplu sözleşmeler sömürüyü ortadan kaldırmaz ki, ancak sınırlar" sahtekarlığında bulmuşlardır.

1 Ağustos tarihili gazeteler "Maden-İş'in İstanbul'da 21 fabrika düşeyinde sürdürdüğü görüşmelerde MESS' le anlaştığını" yazmaktadır.

Bunun üzerine daha sonraki günlerde (çünkü o günler İşçiler toplu olarak senelik İzindederdi) önder İşçiler ve temsilcilerle sendikaya çıkıldı, sendikada başkan vekili-Abdullah Yılmaz ile görüşüldü.Aldığı dürüst cevap bizi şaşırtmadı, şöyle diyordu revizyonist sendika ağası:"İstanbul'daki gelişmeler hakkında ayrıntılı ve kesin bilgiler bize daha ulaşmadı, bugünlerde yetkili bir uzmanı gönderip bilgi alacağız, ancak biliyoruz ki, sizin grevinizi yürütülü arasında görüşüyormuş".Bu durumu,onlar İşçiler ve İşçi temsilcileri protesto etmişlerdir.

salonda bulunan sendika ağalarının çömezleri, özellikle aklı sosyal-faşist İcb' li bir İşyeri temsilcisi "..... içocukla rı,faşist maocular...." şeklinde , küfür etti,buna orada bulunan ön - dar İşçiler ve temsilciler, kesin tavır alarak susturdular ve salonu terkattiler. İşçilerle,sendika çıkışında yel boğu tartışıldı "artık yüzlerini İyice gördük"şeklinde aşağıl tartışıldı. Bazı kişilerin"İ kinci bölgeye gidelim başkanı gö - rüp konuşalım" önerisi oldu ve kabul edildi, topluca 2. Bölge merkezine gittik.EKREM AYDIN dönerli pa muk koltuğunda, gayet hayatından memnundu. İstanbulda sizin görüşmeniz kapsam dışı kalmış,devamlı İstanbul'la görüşüyorum,yakında "Dayısal ' bay Ankara'ya gelecek ve bu İşi halledecek, yani ya grev yapacağız ya da anlaşacağız, bana bir ya da iki gün müsaade edin, size kesin bir cevap vereyim" dedi.

17 Ağustos günü grevi çıktık.Bu kez Dokson İşçileri ile patron ve uşaklarını ve onların yanasıraşyüzü ne "sosyalist," "İşçi dostu" maskesi takmış,Rus sosyal-emperyalizminin uşakları,sosyal-faşist sendika ağalarına karşı verdiği mücadelenin bir anocuydu.

Bu mücadele 21 dönem boyunca , yavaş ve hızlı İşe yarar,makine dı şında,mamul ne varsa kaçırmıştır , sendika ağaları ise bizleri demagojilerle oyalayarak,onlara yardımcı oldular. Yine bu dönem patron, beş devrimci kardeşimizi , mücadelede bizden koparmakta İçin, tezgah çıkardı, sendika ağaları buna de"bir şey yapamayız, çıkışlar kanunidir" dediler, bizlere uslu durmamızı ve az ettiler,hatta en son çıkışı verilen devrimci önder bir kardeşimizin arkasından alışkıya "İyi oldu , buna hapistin (!) sahmeliyiz,çünkü o Maocuydu,sizleri İmdiye kadar yalan sözlerle kandırdı" dediler. İşyerine gelip te,bu mücadele ci ve sağlam kardeşlerimizin niçin çıkarıldığını dahi sormadıkları gibi ,bu tavırlarıyla çıkışı patronla beraber İmzaladılar. Direnmek ve çıkışı durdurmak İstediğimiz"protokolu,onlarınki,bu dönemde ,

3

Arnavutlukta tarımın, sanayinin ve genel olarak ekonominin tamamı: sosyalist temele oturtulmuştur. Toplumsal üretimin tümü sosyalist sektörden elde edilmektedir.

Tarım ile sanayinin uyumlu gelişmesinin ekonominin iki ayağı üstündede durmasının,sosyalist inşanın vazgeçilmez bir önkoşulu olduğu ilkesine bağlı kalan Arnavutluk,tarımda da dev adımlar atmayı başarmıştır. Sosyalist bir temele oturtulan kollektif tarım; Arnavutluk,u bugün ilk kez ekmeklik tahıl üretiminde kendine yeter duruma getirmiştir.

26 bölgeye ayrılmış olan Arnavutluk'ta geri kalmış bölge yoktur Bu bölgelerden herbiri bugün Kurtuluştan önce tüm ülkede gerçekleştirilen sınai üretimden fazlasını yapmaktadır.

Kendi gücüne güven siyasetinin sonucu:

Arnavutluk'un Sosyalist Ekonomisi, hızlı dengeli, istikrarlı ve canlı bir şekilde gelişiyor

Arnavutluk'ta 29 Kasım 1944' de halk iktidarı devleti kurulduğunda Arnavutluk Emek Partisi ve halkı çözümlenmesi gereken iki sorunla karşı karşıyaydı: Sosyalizmi inşa etmek, eski toplumdan devralınan gerikalmışlığın üstesinden gelmek. İkinci sorun eski Arnavutluk'un yarı-sömürge yarı-feodal yapısından, üretici güçlerin özgürce gelişmemiş olmasından kaynaklanıyordu. Bir biriyle yakından ilişkili bu iki sorunun da hızla ve başarılı bir şekilde çözümlenmesi sosyalist ekonominin kurulmasına ve gelişmesine bağlıydı. Sosyalist Arnavutluk'un 34 yıllık tarihi, Marksist-Leninist bir parti önderliğindeki küçük bir halkın, emperyalizmin, sosyal emperyalizmin baskı ve abluka-sına rağmen kendi güçlerine güvenerek geri kalmışlığın üstesinden gelebileceğini ve sosyalizmi başarıyla inşya edebileceğini göstermiştir. Bugünkü sosyalist Arnavutluk gerek sanayi ve gerekse tarım alanında kendi kendine yeterli ileri bir ekonomiye sahiptir. Sanayi alanında attığı en son ileri adım, Arnavutluk için tarihi bir önem taşıyan Elbasan Metalurji Kombinasıdır.

1940'larda faşist işgalcilere karşı verdiği milli kurtuluş savaşında Arnavutluk halkına önderlik eden Enver Hoca Yoldaş, 1972'de Elbasan Metalurji Kombinası'nın temelleri atılırken, "Elbasan", demişti, "Arnavutluk'un ikinci kurtuluşudur". Bu söz, Arnavutluk milli ekonomisinin kendine yeterli duruma gelme mücadelesinde varılan aşamayı vurguluyor. Arnavutluk'un, ilk gelişimi üreten Elbasan, azgın emperyalist-revizyonist kuşatma ve abluka koşullarında, esas olarak kendi gücüne güvenerek sosyalizmi inşa etmeye çalışan bu küçük ülkenin büyük başarısını simgeliyor.

Elbasan Metalurji Kombinası,hızla gelişen Arnavutluk sanayisinin en yeni ve en büyük eserlerinden birisi. Arnavutluk'un zengin madenlerini işleyecek olan bu tesis, makina ve motor endüstrisinin kurulmasına olanak sağlayarak üretim araçlarının üretimini hızlandıracak ve böylece sosyalist sanayinin daha da gelişmesinin önündeki en cidd engellerden birini aşacak. Tesisin önemli bir kısmı tamamlanmış durumda; hatta iki yıl önce çelik üretimine başlanmış bile. Böyle bir tesisin kurulması daha 1960'larda düşünülmüş. Ancak, Kruşçevci revizyonistler,"sizin demir cevherinizle böyle bir tesis burada kurulamaz, ama Çekoslovakya'da kurulabilir; siz de madeninizi satıp hazır çeliği satın alırsınız"diyerek bu değerli madeni ucuza kapatıp namul mallarını pahalıya satmayı tasarlamışlar. Bu yeni sömürgeci oyuna gelmeyen Arnavutluk, sonunda bu önemli projeye başlamış; şimdi de bitirmek üzere.

ARNAVUTLUK'TA SOSYALİST İNŞANIN BAŞARISI, KENDİ GÜCÜNE DAYANMA İLKESİNİN ZAFERİDİR.

Hayatın her alanında olduğu gibi, sosyalist ekonominin kurulması ve geliştirilmesinde de AEP'ye ve Arnavutluk halkına yol gösteren başlıca ilke, kendi gücüne güven ilkesi olmuştur. En zor koşullarda sosyalizmi kurma mücadelesi veren Arnavutluk'un bugün güçlü ve bağımsız bir ekonomiye sahip olmasının biricik nedeni, bu ilkeyi uygulamadaki kararlılığı ve yaratıcılığıdır. Sosyalizme gönül veren, onu kurmak için hiç bir fedakarlıktan çekinmeyen Arnavutluk halkı, devrimde ve sosyalist inşada belirleyici etmenin iç etmen (kendi gücü) olduğunu kendi tecrübesiyle kavramış, bu yoldan hiçbir zaman ayrılmamıştır. Dış etmenin ise ancak iç etmen yoluyla etkin olabileceğini, gelişme için elverişli bir durum yaratabilmesinin ancak iç etmenin güçlü olmasına bağlı olduğunu görmüş ve bunu tamamlayıcı bir etmen olarak değerlendirmiştir.

Bu nedenle, gerçek sosyalist ülkelerden (geçmişte SSCB ve Çin'den) enternasyonalist yardımlar almasına rağmen, Arnavutluk emperyalist ve revizyonist devletlerden hiç bir zaman tek kuruş Kredi ve ya "yardım" almamıştır. Emperyalistler ve revizyonistler, özellikle gelişmekte olan ülke halklarını daima kendilerine bağımlı kılmak için, dış yardımsız ve kredisiz yaşamanın ve kalkınmanın imkansız olduğu düşüncesini yerleştirmek isterler. Güçlü, istikrarlı ve gelişen ekonomisiyle bu safsatayı yerle bir eden sosyalist Arnavutluk, bunun sadece mümkün olduğunu değil aynı zamanda biricik doğru yol olduğunu da göstererek dünya halklarına örnek oluyor. "İMF'siz yaşayamayız" bahanesiyle ülkemizi emperyalistlere peşkeş çekenlere karşı mücadelesinde de halkımız Arnavutluk'tan öğrenmelidir.

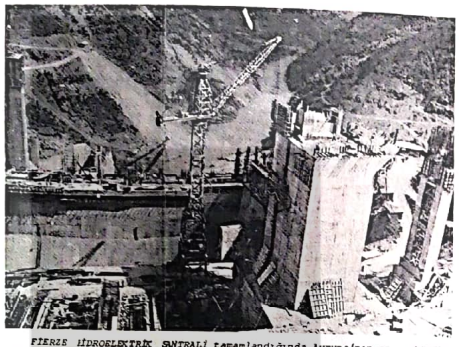

FIERZE HİDROELEKTRİK SANTRALİ tamamlandığında Avrupa'nın en büyük santrallerinden biri olacak ve Arnavutluk'un elektrik enerjisi üretimi iki katına çıkacak

SOSYALİST İNŞA BİLİNÇLİ BİR EYLEMDİR.

Emin adımlarla sosyalizmi inşa etmekte olan Arnavutluk, bugünkü durumuna birdenbire gelmemiştir. Sosyalist toplumun ve sosyalist ekonominin inşası çeşitli aşamalardan geçer. Üretici güçlerin ulaştığı düzey ve üretim ilişkilerinin niteliği ile belirtilen bu aşamalar, keşfi olarak atlanamaz ya da yok edilemez. Her bir aşama bir dizi mücadeleyi gerektirir ve belli bir tarihi süreci kapsar. Bu zorunlu aşamaların birinden ötekine geçmek kendi kendine de olmaz. Bu, ülkenin olanaklarının ve somut koşullarının derinlemesine incelenmesi ne ve istenen hedefe ulaşmak için izlenecek yolun açıkca belirlenmesi temelinde hazırlanacak, esas gücünü halktan alan ve onun yaratıcı dehasını azami derecede seferber eden, gerçekçi ve merkezi bir planlama işidir. Arnavutluk'ta sosyalist inşa beş-yıllık planlar çerçevesinde yürütülüyor. Tüm halkın katkısıyla yapılan bu planlar, onların özlemlerini billurlaştırır ve yine onların tükenmiz enerjisiyle gerçekleşir. Örneğin son beş yıllık plan için 78 binini işçilerin ve köylülerin oluşturduğu 82 bin üyeli 13,500 komisyon kurulmuş bunların hazırladığı taslak 160 bin emekçi tarafından tartışılmış, onların yaptığı 45 bin önerinin göz önüne alınmasından sonra son şeklini alan plan AEP Merkez Komitesi ve Devlet Konseyi tarafından onaylanmıştır.

Çeşit çeşit ekonomik planlar kapitalist dünyada da yapılır, ama orada bu planlan halkın alınterinin sömürülmesinin sistemleştirilmesinden öte bir anlam taşımaz. Örneğin Türkiye'de yapılan beş-yıllık planlar, İMF'nin ve büyük burjuvazinin dayattığı koşullar temelinde, Ankara'daki odalarına kapanan uzmanlar (!) tarafından hazırlanır. Halkın değil burjuvazinin ve onların efendilerinin özlemlerini yansıtan halkı, sömürülecek emeğinden başka bir değeri olmayan yaratıklar olarak ele alan bu planlar sonunda bir arpa boyu ilerleyemediğimize,.. halkımızın refaha kavuşamadığına şaşılabilir mi?

SOSYALİST SANAYİ, ARNAVUTLUK EKONOMİSİNİN ÖNCÜ UNSURUDUR.

Sovyetler Birliği'nde Ekim Devriminin tecrübeleri, sosyalist ekonominin güçlenmesinin, bağımsız bir milli ekonomi olarak ayakta kalabilmesinin en önde gelen şartının sosyalist sanayinin, özellikle de ağır sanayinin kurulması olduğunu göstereriyordu. Arnavutluk'un gelişmesine de bu tecrübeler ışık tutmuştur. Ekonominin diger sektörlerini ve sanayinin öteki dallarını ihmal etmeksizin, ağır sanayi-nin, ve bunun içinde de üretim araçlarının üretiminin, gelişmesine öncelik verilmiştir.

Geri bir tarım ülkesi olan Arnavutluk'ta kurtuluştan sonraki ilk aşamada, ülkede savaşın tahribatlarını tamir etmek ve sosyalizmin kurulabilmesi için ilk temelleri atmak olmuştur. Bu dönemde madenler, bankalar, dışarıya kaçan zenginlerin malları ile yabancı kapitalistlerin mülkleri birleştirilmiştir. Ekonominin kilit noktalarının halk iktidarı devletinin eline geçmesi başlıca üretim araçlarının kamulaştırılması, bir taraftan büyük burjuvazinin ekonomik hakimiyetine son vermiş, öte yandan yeni sosyalist ekonominin temellerini atmıştır. 1950'de sınai üretim savaş öncesine kıyasla 14 kat artmıştı ve bunun % 97'sini sosyalist sektör üretiyordu.

Esasen 1950'de tamamlanan bu aşamadan sonra, Arnavutluk'un geri bir tarım ülkesinden sanaileşmiş bir tarım ülkesine dönüştürülmesi aşamasına geçilmiştir. Bunun için ülkenin öz kaynaklarının değerlendirilmesi temelinde ağır sanayiye, madenciliğin geliştirilmesine, petrol ve enerji üretiminin artırılmasına ağırlık verilmiştir. Bu dönemde gerçekleştirilen yoğun yatırımlar sayesinde, 1960 yılında sosyalist sanayinin toplam üretimdek payı tarımsal üretimi geçmiştir. Ekonominin kendine yeterliliği arttıkça, sanayi, 1938'in bir yılda ürettiğini 15 günde üretecek düzeye erişmiştir.

1960'da başlayan beş yıllık plan ile birlikte, sosyalizmin tam olarak inşası aşamasına girilmiştir. Bu ve bundan sonraki planların amacı, ülkeyi sınaileşmiş bir tarım ülkesi olmaktan çıkarıp, ileri bir tarıma sahip bir sanayi ülkesi haline getirmek olmuştur. Özellikle bu dönemde, ülke hayatının genel olarak daha da devrimcileştirilmesi hareketine paralel olarak sanayide büyük atılımlar yapılmıştır. Ülke olanaklarıyla kurulamayan bazı(fabrikalar) dışarıdan satın alınmış fakat bunun dışa bağımlılığı getirici bir etmen olmasını engellemek için yedek parça üretimine hız verilmiştir. Yedek parça ihtiyacının bugün % 85'ini karşıla yan sanayi, 1980'de bunu % 95'e çıkarmayı planlamıştır. 1938'de 365 günde yapılan sınai üretim, 1974'de 3,5 günde yapılabilecek kapasite ye ulaşmıştır. Sanayinin kendine yeterlilik düzeyini arttırmak için Elbasan yanında başka büyük projeler de tamamlanmak üzeredir. Bunlardan Bolş Rafinerisi, mevcut rafinelerinin tümünün kapasitesine sahiptir. Drin nehri üzerindeki Fierza Hidroelektrik Santrali ise,zaten kendine yeten elektrik enerjisi üretimini üç kat artıracak bir kapasiteye sahiptir. Fakat ileriye dönük planlar yapan Arnavutluk, bu dönem içinde aynı nehir üzerinde daha da büyük bir santralin inşasına başlayacaktır.

HAVADAN İLAÇLAMA UYGULAMASI Arnavutluk tarımında en yeni ve bilimsel yöntemler uygulanıyor.

TARIMDA SOSYALİST DÖNÜŞÜMLEK, ARNAVUTLUK EKONOMİSİNİ İKİ AYAĞI ÜSTÜNDE TUTMAYA YÖNELİKTİR.

Arnavutluk ekonomisinin temel unsuru tarımdır. Sanayideki hızlı ve istikrarlı gelişmeye, tarımda da aynı hızlı ve istikrarlı gelişmeyle birleştirilemeseydi, elbette sosyalist ekonominin çok yönlü ve dengeli gelişmesinden bahsedilemez di. (Tarım ile sanayinin uyumlu gelişmesinin, ekonominin iki ayağı üstünde de durmasının, sosyalist inşanın vazgeçilmez bir önkoşulu olduğu ilkesine bağlı kalan Arnavutluk tarımda'da dev adımlar atmayı başarmıştır. Sosyalist bir temele oturtulan kollektif tarım, Arnavutluk'u bugün ilk kez ekmeklik tahıl üretiminde kendine yeter duruma getirmiştir.) iklimin ve arazinin tarıma pek elverişli olmadığı bir ülkede bu başarı, milli ekonominin bağımsızlığı, ülkenin savunma kapasitesinin güçlendirilmesi açısından hayati bir önem taşımaktadır.

Dünyanın büyük bir çoğunluğunda tarımsal ürerimin yetersiz kalduğu bir zamanda, eskiden Avrupa'nın en geri kalmış tarım ülkesini bugünkü durumuna getiren etmen, tarımın tamamen sosyalist temelde örgütlenmiş olmasıdır. Bu örgütlenmenin iki biçimi vardır: Kooperatifler ve devlet çiftlikleri.

Kooperatifler, birkaç köyün birleşmesiyle meydana gelen ve toprakların kollektif (grup) mülkiyetinesahip olduğu bir üretim birimidir. Kooperatifler, ürünlerini kendi ihtiyaçlarına karşılıklı kullanır, artanı devlete satar. Her köyün köyün toprağı, aynı kooperatife bağlı bir başka köyün toprağı ile kıyasla daha verimsiz diye gelir daha düşük değildir, çünkü kooperatifin tüm geliri, üyeler arasında çalışılan gün hesabından ("herkese emeğine göre"ilkesi) paylaştırılır.

Dev. Sa. 7 ...

Marksist - Leninist Partiler ve örgütler ile ilerici dünya halkları sosyalist Arnavutluk'u destekliyor

Almanya Komünist Partisi (Marksist—Leninist)

Almanya KP(M-L)'in Başkanı Ernst Aust Yoldaş, Parti Merkez Komitesi ve Siyasi Büro adına Arnavutluk Radyo-Televizyonuna verdiği demeçte özetle şöyle demiştir.

"Almanya KP(M-L) Çin yönetimi-nin bu davranışını öfkeyle mahkum eder. Çin yönetimi bu olayla, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizminin ilkelerini bile bile ihlal ederek, şöven büyük devlet emelleri uğruna şantaj yapmaktan ve emperyalist yöntemler kullanmaktan kaçınmamıştır. Bu alçakça davranışın dünyanın tüm ileri-dü-ünceli halkları tarafından mahkum edilecegi kesindir."

"Almanya KP(M-L) Arnavutluk halkına,Arnavutluk işçi sınıfına, onun öncü devrimci partisi olan, başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu AEP'ye, onlarla olan sarsılmaz dayanışma ve dostluğuna bağlı kalacağına söz verir. AKP (M-L), güçlüklere rağmen Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunmaya, sosyalist Arnavutluk'u savunmaya yılmadan ve sadakatle devam edecektir..."

ALMANYA KP(M-L)'İN GENÇLİK ÖRGÜTÜ (KIZIL MUHAFIZ)

Almanya KP(M-L)'nin Gençlik Örgütü Kızıl Muhafız'ın Merkez Komitesi birinci Sekreteri Reinhard Hanelde, örgüt adına Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği'ne gönderdiği mektupta "Kızıl Muhafız adına, ülkemizin tüm devrimci gençliği, proleterleri ve emekçi halkı adına sizlerle, tüm Arnavutluk gençliğiyle, bütün Arnavutluk halkıyla, onun başında Enver hoca Yoldaş bulunan şanlı Partisi AEP ile militan dostluk ve güçlü dayanışmamızı sürdürmeye söz veririz..." denmektedir.

ALMANYA KP(M-L)'İN AJİTASYON-PROPOGANDA EKİBİ (KIZIL MEGAFON)

Almanya KP(M-L) 'in Ajitasyon-propoganda Ekibi'nin (Kızıl Megafon) yaptığı açıklama şöyle sona ermektedir:

"Biz kararlılıkla sosyalist Arnavutluk'un ve Emek Partisinin yanında yer alıyoruz. Mücadelemizin parlak örneği sosyalist Arnavutluk'u, nereden gelirse gelsin her saldırıya karşı kararlılıkla savunacağız. Arnavutluk'un daima gelişeceğine ve ülkenin daima sosyalizme ve komünizme doğru ilerleyeceğine, eminiz."

ALMANYA DEVRİMCİ SENDİKAL MUHALEFETİ

Arnavutluk Sendikaları Genel Konseyine gönderdiği mektupta "Arnavutluk işçi sınıfı ve halkıyla ölçülü ve sarsılmaz dayanışması"nı ifade etmekte ve "Çin hükümetinin Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne karşı şöven davranışını öfkeyle mahkum ediyoruz," demektedir

FEDERAL ALMAN CUMHURİYETİ ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ

Federal Alman Cumhuriyeti-Arnavutluk dostluk derneği gönderdiği telgrafta Çin hükümetinin Arnavutluk düşmanı davranışını şiddetle kınamakta, "bu bizi,(Arnavutluk'u) tecrit etme girişimlerine karşı,Arnavutluk halkıyla olan dostluğumuzu daha da güçlendirmek için bütün enerjimizi ortaya koymaya teşvik ediyor," denmektedir.

Avusturya Marksist—Leninist Partisi

Avusturya M-L Partisi Merkez Komitesi AEP Merkez Komitesine yolladığı mektupta özetle şöyle demektedir:

"Teoride Marksizm-Leninizmin değiştirilmesi (revizyonu) kaçınılmaz olarak, pratikte proleter devrimine ihanete götürür, emperyalizmin ve dünya gericiliğinin kampına götürür. Çin KP önderliğinde bugün bu açıkça görülmektedir..."

"Militan Arnavutluk halkı baskıları kabul etmediğini her geçen gün göstermektedir. Tarihinin bir çok zor anlarında sınanmış boyun eğmez güçlerine güvenerek, Bütün dünya Marksist-Leninist hareketinin ve tüm ilerici güçlerin militan dayanışma ve desteğini kazanarak devrimci yolunda, başı dimdik, gururla yürümektedir."

AVUSTURYA-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ

Avusturya-Arnavutluk dostluk derneği Arnavutluk'un Viyana elçiliğine gönderdiği mektupta, "sizlere emek isteyen süper devletlere karşı mücadelede bir kez daha gösterdiği cesaretten ötürü Arnavutluk'a hayranlık duyuyoruz. Arnavutluk halkının, her alanda daha da büyük başarılar kazanmaya devam edeceğine eminiz, hayranlık verici ve tutarlı inşanın, Arnavutluk dostluğu ve yurtseverliği sayesinde ilerlemeye devam edeceğine inanıyoruz..." denmektedir.

Danimarka Marksist—Leninist Komünist Birliği

Danimarka M-L KB, yolladığı mesajda Çin hükümetinin düşmanca davranışına değinerek "Sosyalist Arnavutluk'un, sosyalizm ve devrimci yeni vahşi düşmanlarıyla karşı karşıya olduğu'nu belirterek şöyle demektedir.

"Başında Enver Hoca Yoldaşın bulunan Arnavutluk Emek Partisinin sınanmış önderliğinin, Çin yönetimi ve dünya gericiliğinin yolda... bütün güçlükleri altedip bütün düşmanlara ve hainlere karşı Marksist-Leninizmin safloğı uğruna ve Arnavutlukta sosyalizmin tam inşası için verilen mücadeleye yeni katkılarda bulunacağına eminiz."

DANİMARKA-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNİĞİ

Danimarka-Arnavutluk Dostluk Derneği Başkanı telgrafında, Çin hükümetinin aldığı gerici, düşmanca tavrı mahkum etmekte, " Sosyalist Arnavutluk'un,,başında Enver Hoca Yoldaş bulunan AEP'nin doğru önderliği altında, kendi güçlerine güvenerek, sosyalizm yolundaki mücadelesinde ilerleyişine devam edeceğine eminiz," demektedir.

BELÇİKA; SOSYALİST ARNAVUTLUK'UN DOSTLARI DERNİĞİ

Belçika Sosyalist Arnavutluk'un dostları derneği başkanı, Brüksel Üniversitesi profesörlerinden Elaine Vogle mektubunda, şöyle demektedir:

İSVEÇ - ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ

İsveç-Arnavutluk dostluk derneği heyeti başkanı Thomas Mayda, Arnavutluk ziyareti sırasında verdiği bir mülakatte şöyle demiştir:

"Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk halkını dize getirmek için yapılan baskı ve şantajlar, hiçbir şekilde olursa olsun, asla başarı kazanamamıştır, kazanamayacaktır da. Bu durumda Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ni... güçlümüzle destekleyeceğiz..."

TİRAN "TRAKTORİ" TESİSLERİ bir traktörün yedek parçalarının yüzde 93'ü (ağırlığına göre hesaplanmıştır) üretilebiliyor. Elbasan Metalurji Kombinasının tümü üretime geçtikten sonra traktör yedek parçaları nın yüzde 100'ü üretilebilir hale gelecek.

Scanned by CamScanner